

30 november 2024

60 jaar WSV Geertruidenberg

EEN ONSTUIMIG JUBILEUMJAAR

Een onstuimig Jubileumjaar?

Wie nu denkt dat het 60-jarig jubileumjaar van de vereniging een rustig karakter heeft gehad, vergisde zich deernlijk. Ten eerste betrof het de onderhandelingen met de gemeente over de verlenging van de huur-overeenkomst, ondertekend 23 mei, die nogal wat voeten in aarde heeft gehad. Daarna overleg aannemer 5 juni en, juli 2024, de aanvraag voor het vervangen van de geheel versleten beschoeiing bij het omgevingsloket en voldoen aan de eisen die de Brabantse Delta stelde om binnen de stormperiode aan een dijk te werken. Van 1 oktober tot 1 april is dit normaal gesproken niet toegestaan, met extra te nemen maatregelen zou dit toegestaan kunnen worden. Dit omdat een deel van de beschoeiing langs het parkeerterrein binnen de beschermingszone primaire waterkering ligt. Hopelijk lukt het de vergunning te krijgen zodat deze winter de beschoeiing vervangen kan worden. Tevens zullen dan ook een aantal ligplaatsen breder worden die meer aansluiten bij de vraag. Sloepen zijn breder dan 1/3 van de lengte van de boot. Wat tot voor enkele jaren de geldende lengte breedte verhouding was.

Vervolgens bleek dat het drinkwaterverbruik op de haven de spuigaten uit liep. Wil, onze voorzitter, had al enige tijd de idee dat er ergens een lekkage moest zijn, maar waar? Met Dave op onderzoek naar de lekkage. Johan Schipperen nam de taak van 'uitvoerder' op zich. Terwijl Wil Landa de regio hield. Het bleek dat het lek zich bevond in het circuit naar de ark, schuur en havenkantoor. Vraag was nu waar bevindt het lek zich. Om dit te vinden moest de waterleiding bloot gelegd worden, een tuindersbedrijf met minigraaf machine werd ingehuurd, die de water en ook de gasleiding bloot legde tot aan de ark en de schuur. Om een idee te krijgen hoe de situatie er toen uitzag, een groot gat van zestig centimeter. diep en alle bestrating tussen de ark en de schuur lag er uit. Echter werd geen lek ontdekt. De volgende stap was dan om maar onder de schuur van de havenmeester te graven en jawel daar bleek een lek te zitten waardoor circa een kubieke meter water per dag lekte. Daarnaast werd vastgesteld dat ook de afvoer wasmachine op twee plaatsen gebroken was. Gevolg een grote modderpoel onder de schuur. Daarnaast bleek dat ook de gasleiding lekte, met als gevolg dat zowel de waterleiding als de gasleiding vernieuwd moesten worden. En dit alles juist in de hete zomerperiode die over ons kwam. Rest nog het plaatsen van een nieuwe gasmeter en nagaan of de rest van de gasleiding lekdicht is.

Als klap op de vuurpijl meldde Marlies dat er in de ark een hele nare lucht hing. Hoe kon die stank ontstaan. Onderzoek wees uit dat de afvoer in de keuken gebroken was en het afvalwater zich over het vlak van de ark, onder de vloer, ophoopte. De opstal- inboedel verzekeraar werd op de hoogte gesteld en onderzoek wees uit dat de vloer en de wanden van de ark kletsnat waren. Experts van de verzekering kwamen poolshoogte nemen en zo werden een aantal maatregelen omtrent herstel genomen. Bewoning van de ark was op dat moment niet mogelijk. Goede raad was duur, de ark werd ontruimd en de havenmeester vond tijdelijk onderkomen in hun caravan die in de tuin werd gezet. In de ark werd de vloer op diverse plekken open gezaagd en werden meerdere droogapparaten in de ark geplaatst die tot 21 augustus hun werk gedaan hebben. Toen bleek in de ark nog 25% relatieve luchtvochtigheid, wat betekend dat de ark kurkdroog was. Vanaf dat moment kon de opbouw weer beginnen. Tijdens de werkzaamheden hebben diverse leden hun beste beentje voorgezet. Naast deze leden die zich hier ingezet hebben, beschikt de vereniging nog over vele andere leden die zich inzetten voor de vereniging, in deze Jubileumkrant zijn een aantal werkploegen opgenomen maar daarnaast zijn er vele leden die individueel hun steentje bijdragen aan onze gezonde vereniging. Te denken aan diverse commissies zoals kas, evenementen, ligplaats, redactie etc. Ik zal ongetwijfeld iets vergeten, maar denk dan aan de snoei ploeg, de onkruidbestrijders, het schoonhouden van de elektriciteitspaaltjes op de haven, schilderwerk, herstelwerk, schoonspuiten van de steigers, schoonmaken gebouwen, websitebeheer, ict-ondersteuner, verwijderen waterplanten van de bodem als ook drijvende, etc. etc. Het runnen van de haven is als het runnen van een bedrijf.

Ode aan die leden die als Wil een beroep op hen deed zich onmiddellijk beschikbaar stelden. Hopelijk blijft die animo zo hoog, zodat we een nette en leefbare haven/vereniging kunnen blijven.

Een bijzonder woord van dank aan ons lid Luuk Roozeboom die geheel belangeloos de opmaak en druk van deze Jubileumkrant op zich nam.

voorwoord

Wethouder Mike Hofkens

“Hoe komt het dat zoveel mensen in jullie gemeente een boot hebben!” was de opmerking die Duitse gasten afgelopen juli maakten, toen ik ze de prachtige Biesbosch liet zien. Waarop ik antwoordde; “omdat dit onze achtertuin is”.

Natuurlijk realiseer ik me dat een boot in het huidige tijdsgewricht een luxegoed is en dat het lang niet iedereen gegeven is om met een boot in deze achtertuin te vertoeven. Dus enige terughoudendheid met dergelijke opmerkingen is geboden. Toch verdient het te worden opgemerkt dat het 60 jaar geleden iets genuanceerder lag. Naast de boot als luxegoed - ook toen al bestonden er grote luxe jachten- was het voor de lokale bevolking ook een relatief goedkope manier om vakantie te vieren. De aanschaf van een veelal kleine boot zal in die tijd ook zeker een fikse uitgave zijn geweest. Maar als je het omslaat over het aantal jaren dat men er plezier van had, de grootte van gezinnen en families die vaak op die boot vertoefden en de mate van zelfwerkzaamheid die mensen inbrachten, dan betrof het ieder jaar weer een betaalbare vakantie. De zelfwerkzaamheid van de bevolking in die tijd maakte het hebben van een boot goedkoper.

Die zelfwerkzaamheid strekte zich niet alleen uit over het eigen vaartuig, maar ook over de jachthaven waar in verenigingsverband werd gewerkt aan het exploiteren en onderhouden ervan. Samen!

Zo ook bij uw jubilerende watersportvereniging, W.S.V Geertruidenberg. Al was de reden om er samen de schouders onder te zetten niet financieel gedreven. Sterker nog: uw vereniging werd in eerste instantie gehekelde door de burgerij. De leden die het bestuur vormden kwamen uit de gehele regio en kwamen van goede afkomst. De kritiek vanuit de burgerij was dan ook, dat de vereniging elitair was en geen plaats bood aan eigen inwoners. Dat is in al die jaren wel veranderd. Er liggen op dit moment maar genoeg Bergenaren in de haven en elitair is die nergens.

De oprichting stamt uit een periode dat er vele verenigingen op allerlei terreinen zijn opgericht. In die tijd was saamhorigheid en er samen de schouders eronder zetten vanzelfsprekend. Wilde je voetballen dan onderhield je het terrein en wilde je varen, dan onderhield je de haven en zorgde je voor het draaiend houden ervan. En wie kan dat laatste beter dan de watersporter zelf?!

Floor de Jonge, uw gewaardeerde lid en voormalig bestuurslid, vertelde me dat de haven niet altijd gerund werd door de vereniging. De gemeente exploiteerde al een aantal jaren enige aanlegplaatsen voor pleziervaartuigen in de Donge. In 1963 en 1964 was de gemeente in uitvoering om een verbetering c.q. uitbreiding van de aanlegplaatsen voor pleziervaartuigen te realiseren. Omdat het niet de primaire taak van de gemeente om een jachthaven te exploiteren en daarom zocht naar een modus om deze taak te delegeren. De gemeente Geertruidenberg zocht daarop contact met enkele ligplaatshouders, eerdergenoemde bestuursleden uit de wijde regio, met het verzoek een vereniging op te richten die enkele taken van de gemeente uit handen zou kunnen nemen. De geboorte van WSV Geertruidenberg was een feit. Of Dies Natalis, zoals men in die tijd zal hebben gezegd bij de ondertekening van de akte en het opentrekken van de champagne.

Toch bleef de gemeente na de oprichting nog verantwoordelijk voor het beheer en onderhoud. Een taak die financieel zwaar op haar schouders rustte. Het was als gevolg daarvan zelfs zo erg met het onderhoud gesteld, dat de haven in 1972 dreigde te sluiten vanwege onveiligheid als er niks zou gebeuren. Uw vereniging stak haar schouders uit en nam de exploitatie inclusief beheer en onderhoud over. Pas toen de haven jaren later werd uitgebreid en daarbij de eis werd gesteld om 'wildliggers' op de Donge te herbergen ontstond de haven die lijkt op de haven van nu. Een haven voor leden met verschillende achtergronden en verschillende beuzen.

Toch wil ik daar, zonder u in een jubileumjaar voor de schenen te willen schoppen, een kleine kanttekening bij maken. In de jaren 60 maakte de overheid een terugtrekkende beweging. Dat wil zeggen dat de overheid meer verantwoordelijkheid bij de bevolking legde. De bevolking pakte die handschoenen op velerlei vlak op. Leden van allerlei verenigingen staken zonder enige uitzondering de handen uit de mouwen om accommodaties en terreinen te onderhouden. In het geval van watersportverenigingen van het groen tot de beschoeiing en van het clubgebouw tot de steigers. Die tijd is niet meer en dat realiseer ik me maar al te goed. De drukte van het bestaan viert hoogtij. Dat vertaalt zich ook in verenigingswerk en verenigingsdiscipline. 'Zichzelf vereniging', ofwel met een bepaald doel een collectief vormen om efficiëntie en effectiviteit te vergroten staat onder druk. Voetbal, Hockey, maar ook het kunnen aanmeren van een boot wordt in toenemende mate gezien als een dienst die je afneemt. Een dienst waarbij je zelfwerkzaamheid kunt afkopen door meer contributie te betalen en je op die manier kunt kwijten van taken waarvoor de vereniging ooit is opgericht. Het is geen verwijt. Zie het als een (zelf)reflectie op de tijd waarin we nu leven en een oproep aan u om dat niet te laten gebeuren. Vrijwilligers zijn schaars en besturen worden grijzer. Verenigingen kunnen niet zonder handjes en niet zonder kundige vrouwen dan wel mannen om de vereniging verder de toekomst in te brengen.

Onder dankzegging naar de oprichters, oud-leden, oud-bestuursleden, maar vooral ook naar alle vrijwilligers, doeners en het huidige bestuur; feliciteer ik u allen met uw zestigjarig bestaan, uw zestigste Dies natalis!

Langs deze weg feliciteer ik het bestuur en de leden van WSV Geertruidenberg met het zestigjarig jubileum van de watersportvereniging.

Veel leesplezier gewenst,
Mike Hofkens, wethouder recreatie en fervent watersporter

60 Jaar besturen van een vereniging

Door Joop van de Sande

Een vereniging die 60 jaar bestaat en nog steeds met een goed perspectief naar de toekomst kan kijken. Daar mag je trots op zijn. Dat komt natuurlijk niet uit de lucht vallen. Daar heb je ook al die zestig jaren bestuurders voor nodig die met passie, kennis van zaken een enorme berg vrije tijd willen investeren in 'hun' vereniging. Je krijgt als bestuurder te maken met alle facetten van besturen; omgang met mensen; werkgeverschap; kennis van financiën; soms even pas op de plaats maken; contacten met de overheid; contacten met rijkswaterstaat. De lijst met competenties en vaardigheden zal door elke bestuurder die in die 60 jaar zijn of haar schouders onder de vereniging heeft gezet langer gemaakt kunnen worden. Dat besturen doe je als lid met hart voor de vereniging. Daarnaast zal elke bestuurder ook het varen hoog in het vaandel hebben gehad. Natuurlijk heeft besturen ook een andere kant. Je moet grenzen stellen, soms mensen teleurstellen. Je kunt eenvoudigweg het niet altijd iedereen naar de zin maken. Het blijft mensenwerk en soms loopt het anders als dat men zou wensen.

Soms kom je op een grens, waarop je als bestuurder een keuze maakt voor jezelf en niet voor de vereniging. Dat kan overigens ook samengaan. Dat lijkt tegenstrijdig, maar soms kan zo'n keuze gemaakt worden in het belang van jezelf én het belang van de vereniging. Dat is onze vereniging onlangs overkomen.

We hebben afscheid genomen van onze voorzitter Will Landa die sinds 1998 lid is van de WSV Geertruidenberg, vanaf 1999 lid van het bestuur en vanaf 2013 tot september 2024 de functie heeft vervuld van voorzitter. Terecht heeft de vereniging hem het erelidmaatschap toegekend voor zijn enorme staat van dienst voor onze vereniging. Ik ben nog niet zo lang lid, maar kan wel een aantal zaken opsommen:

- De ark van de havenmeester opgeknap
- De infrastructuur van de haven aanzienlijk verbeterd
- De vereniging in gezond financieel vaarwater gebracht
- De juiste mensen ingeschakeld voor beleidsgebieden waar dat nodig was
- Het huurcontract opnieuw afgesloten

- Gezorgd dat deze winter onze haven van een nieuwe damwand wordt voorzien
- Het realiseren van camperplaatsen

De lijst is ongetwijfeld langer.

Ik vind dat Wil met veel trots mag terugkijken op wat we door zijn inzet als bestuurder; als vereniging met elkaar hebben bereikt. We hebben respect voor zijn genomen besluit. We willen Wil heel veel dank zeggen voor al dat harde werk in de afgelopen

lange periode vanaf zijn aantreden als lid in 1998 tot nu toe. "Hij heeft een steen verlegd op aarde en de stroom van de rivier loopt anders dan voorheen."

Wil, blijf met je motorboot 'time-out' met veel plezier genieten van het water, de contacten onderling, het hopelijk hele mooie weer en de rust die je nu ongetwijfeld gaat ervaren. We hopen je nog vaak op onze haven te treffen.

Overzicht leden dagelijks bestuur 1964-2024:

Voorzitters

Dr. Ir. Hermans 1964 - 1965
Piet Willemsen 1966 - 1969
Ad van Onzenoort 1969 - 1996
Gerard van Harten 1996 - 2007
William van den Bos 2007 - 2013
Wil Landa 2013 - 2024
Ad van Kuijck 2025 -

Penningmeesters

Broer van Alphen
Jos van Velthoven 1968 - 1983
Norbert Sijfers 1983 - 1995
Hein van den Belt 1995 - 2009
Jan van Leijssen 2009 - 2015
Wim Roose 2015 - 2025

Secretarissen

Piet Willemsen 1964 - 1965
Piet van Moll 1965 - 1982
Thijs Sluimer 1982 - 2000
Joop Uyttenhove 2000 - 2002
Leo van de Wiel. 2002 - 2013
Floor de Jonge 2013 - 2022
Margot van der Linden Willemse 2022 -

Havenmeesters

Frans van Dongen 1964 - 1968
Piet Arendse 1968 - 1994
Henk Leenstra 1994 - 1997
Cor en Rita Geluk 1997 - 2012
Mieke en Evert van der Made 2012 - 2013
Kees Godefroy en Ankie van Baal 2013 - 2014
Jan en Jopie Maaskant 2014 - 2022
Dave en Marlies Prinsen 2022 -

Het bestuur 2024 van WSV Geertruidenberg

Van links naar rechts: voorzitter Wil Landa, secretaris Margot van der Linden, havencommissaris Patrick Kerkhof, inkomend penningmeester Maurice Peters, waarnemend voorzitter Ad van Kuyck, penningmeester Wim Roose en coördinator ligplaatsen Jos Buurman,

BESTUUR IN BEELD

Ad van Kuijk, vicevoorzitter

Paspoort Bestuur WSV
 naam Ad van Kuijk
 leeftijd 67 jaar oud
 woonplaats Made
 woont met Astrid
 vaart vaart sinds 1993
 boot Rietaak 11,30 meter
 naam Lieve
 ligplaats H08

- Waarnemend voorzitter
- Kandidaat voorzitter maart 2025

Begin jaren 90 van de vorige eeuw was ik als aalmoezenier werkzaam bij het Korps Commandotroepen in Roosendaal. Het Korps was voor mij als een spannend jongensboek. Ik leerde er schieten met de FAL en de Glock, parachutespringen bij nacht, klimmen op en abseilen van grote hoogte en noem maar op. Ik leerde er ook varen, nou ja, varen? In juli 1994 nam ik, met dertien officieren en onderofficieren, deel aan een elf-daagse fulltime interne opleiding buitenboordmotoren onder leiding van de adjudant Yat Sen Wang. De thuishaven was de vaarschool bij Keizersveer (De punt). Ik heb toen, samen met een soldaat die mij was toegewezen, zowat heel Nederland, de haven van Rotterdam en de kust van de Noordzee bevaren. Later was ik onder andere tijdens de watersnood in februari 1995 actief in het door bewoners verlaten Well in Limburg, om daar met honderden militairen het gebied o.a. te beschermen tegen plunderaars.

Ik bracht van kinsbeent af mijn vakanties en vrije dagen door op een boerderij van mijn tante en oom in Ulicoten, vaarrecreatie op het water was mij totaal vreemd. Toen ik bij het Korps in aanraking kwam met het varen en zelf leerde varen, ging er voor mij een nieuwe wereld open. Ik was meteen verkocht aan de watersport en nam me toen voor om metertijd zelf een boot aan te schaffen. Vanaf het water is de wereld anders en veel mooier. Varen is voor mij een geweldige manier om te ontspannen en om te genieten van goed gezelschap, van de natuur en andere mooie plekjes in Nederland.

In 2008 kochten we een in 1910 geklonken en later opgebouwde Biesbosch-aak van ruim twaalf meter. Al varende maakten we met deze platbodem van alles mee, zie het artikel -Buurman en buurman- Joep en Ad met elkaar in gesprek- verderop in deze jubileumuitgave

Sinds 2011 ben ik lid van de WSV Geertruidenberg en lig aan de buitensteiger H. Ik heb het erg getroffen aan die steiger. Het jonge volk is er innemend en behulpzaam van aard en de overige leden daar zijn gezellig in de omgang, wat wil je nog meer! En ondanks alles wat ik heb meegemaakt met 'Lieve', lijkt de passie voor het varen bij mij alleen maar toe te nemen. De boot is nu, na heel wat pech en gedoe, in orde. Vorig jaar verzocht Wil Landa mij om lid te worden van het bestuur van de WSV en om hem, na instemming van de ALV, in maart 2025 op te volgen als voorzitter. Het is allemaal anders gelopen dan was voorzien. Wil heeft zich op 17 september j.l. terug getrokken als voorzitter. Dat Wil veel voor de vereniging heeft betekend, hoeft geen betoog. Ik hoop nu als waarnemend voorzitter met hetzelfde engagement vorm te kunnen geven aan het bestuurswerk voor onze haven, al lijkt dat gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Margot van der Linden, secretaris

naam Margot van der Linden
 leeftijd 63 jaar oud
 woonplaats Oosterhout
 woont met Piet
 vaart Vaart mee met ouders sinds zij een half jaar oud was. Heeft sinds 1981 een eigen zeilboot
 boot Feeling 226 / 6,50 meter
 naam Plan B
 ligplaats C21

- Secretaris bestuur WSV:
- verantwoordelijk voor agenda bestuursvergadering en ALV
 - schrijven van notulen en beheer actiepuntenlijst bestuur
 - communicatie bestuur met leden
 - beheer ledenbestand
 - KvK en UBO regelen (ex) bestuurders
 - info bestuur schrijven/redigeren voor Havenkrant

Als kind ben ik in de haven van de WSV als het ware geboren en getogen. Wij gingen elk weekend met mooi weer, maar dat was in mijn beleving zowat elk weekend, de Biesbosch in. We waren met vier kinderen. Er was in de jaren 60 nog sprake van eb en vloed. Met eb voeren we met een bijbootje, konden we aanmeren bij een eilandje en liepen langs de rand ervan. Als het vloed was gingen we roeien of zwemmen. Dat zijn mijn oudste herinneringen aan de Biesbosch. Wij zijn er mee opgegroeid.

De lol van zeilen is dat je de wind voelt, de motor uit en stiltte ervaart..., goeie zeilwind en zeilen maar, dat blijft kikken. Ik krijg daar geen genoeg van. Toen ik voor het eerst een open zeilboot had (ruim 40 jaar geleden) voer ik vaak alleen of soms met een vriendin of familie. Een zeltje en een eenpittertje mee en heerlijk kamperen. Lekker primitief leven, heerlijk, en dat doe ik nog steeds. Piet, mijn man, heeft altijd gekampeerd, die houdt ook van die vrije en avontuurlijke sfeer. Hij geniet ook van het zeilen op het water. Ik ga ook graag alleen even weg met de boot, heerlijk! Zo maar even in het zonnetje zitten, vrijheid voelen.

Piet en ik maakten al zeilend hele mooie ervaringen mee. Zo kwamen we, toen we naar Engeland voeren in augustus 2007, bij Isle of Wight uit, een eiland aan de zuidkust van Engeland. Het was daar hartstikke druk, we wisten niet waarom. We mochten toen voor het havenkantoor liggen, de mooiste plek. Toen bleek daar de Fastnet Race plaats te vinden, fantastisch om te zien en mee te maken. We vielen met onze neus in de boter, 's avonds was er een groot feest wat muzikaal werd verzorgd door de Hot Chocolate, in die tijd een redelijk bekende band. De andere dag maakten we de start mee van de race, we hadden zicht op hoe de race vanaf The Solent via The Needles Channel vertrok, schitterend! We vinden het trouwens ook heerlijk om naar Willemstad te varen, om daar in de haven te zitten en in de kuip te genieten van een glaasje port, met iets lekkers, ook heerlijk!

Ik vind onze haven een relaxte en gemoedelijke haven. Dat vind ik heel fijn en daar houd ik van. Je bent lekker dicht bij de Biesbosch, dat is echt mijn thuisgebied. Ik ben, na in andere havens gelegen te hebben, terug gekomen omdat het in onze haven voelt als thuis.

Ik heb in meer besturen samengewerkt, heb daar wel ervaring mee. Wil Landa wist dat en vroeg steeds 'en ben je er al klaar voor?' Uiteindelijk ben ik overstap gegaan, heb plaats genomen in het bestuur en ben alweer bijna 3 jaar secretaris.

Wim Roose, penningmeester

naam Wim Roose
 leeftijd 76 jaar oud
 woonplaats Raamsdonksveer
 woont met 51 jaar getrouwd met Anneke
 vader/ grootvader twee kinderen en vier kleinkinderen
 vaart Gevaren (gezeild) van jongs af aan en van 2000 tot 2023 met Zeilboot Randmeer Advance
 boot Nu opstapper op een Kalik 31 van vrienden
 naam 'Gift of life' verkocht in 2023

- Tot ALV 2025 penningmeester en administrateur van de WSV

Ad van Dongen, inkomend bestuurder havencommissaris

naam Ad van Dongen
 leeftijd 60 jaar
 woonplaats Raamsdonksveer
 woont met Inge van Dongen - Peters
 vaart 15 jaar een Motorboot
 boot Bakdekker (1936)
 naam Metros
 ligplaats E06

- Na ALV 2025, na instemming vergadering, bestuurder en naast Rick Kerkhof Havencommissaris

Ik ben zo'n vijftien jaar terug een keer met een collega meegevaren. Hij had een zeilboot in Spakenburg liggen. Ik ben door die tocht gelijk enthousiast geworden over het varen. Het recreëren op het water trok me toen gelijk aan. Niet het zeilen, dat is niets voor mij.

Het water, het varen, geeft rust, is lekker ontspannen en onthaast me. Nederland is mooi vanaf het water, de Biesbosch is schitterend. Ik vind het ook leuk om uit hobby onze boot steeds wat mooier te maken. Ik geniet er van om aan de boot te klussen en om het resultaat te zien. De boot is 88 jaar oud, er is dus genoeg te vervangen of te repareren.

Inge en ik genieten er van om weekendjes uit te gaan varen. We genieten van een kort weekend Dordrecht, Gorinchem of Den Bosch. Het is ook gezellig om met vrienden de Biesbosch aan te doen, het slootje van Sint Jan te bevaren en noem maar op. Toen de jongens nog klein waren deden we tijdens de vakantie een rondje Nederland, dan waren we drie weken op pad en deden we elke dag een andere haven aan. Schitterend mooi en erg afwisselend.

Inge en ik liggen graag in 'onze haven'. Het Sanitair is prima, er is voldoende parkeerplaats en je kunt er goed klussen, wat wil je nog meer. De sfeer in de haven is goed. Ik heb er zin aan om daar als havencommissaris aan bij te dragen.

Wat beter kan? Ik vind de looppoort een lastig exemplaar. Het is haast niet mogelijk om daar met een fiets doorheen te komen. Dit moet anders kunnen.

Patrick Kerkhof, havencommissaris

naam Patrick Kerkhof
 leeftijd 47 jaar oud
 woonplaats Raamsdonksveer
 woont met Els, Lisa (12) en Tim (10)
 vaart Sinds 2011
 boot Bayliner 255 speedcruiser
 ligplaats C15

- Havencommissaris:
- Beheer en toezicht haven in samenwerking havenmeester
 - coördinator vrijwilligers
 - coördinator evenementencommissie
 - coördinator Investeringsbegroting
 - ondersteuning PowerPoint-presentaties bestuur

Tijdens mijn jeugd heb ik kennis gemaakt met het snelle motorboot-varen. Door collega's kreeg ik ook interesse voor het zeilen, en heb ik de zeilschool in Kerkdriel bezocht. Ik was er haast zeilinstructeur geworden. Het water heeft me altijd getrokken.

Mijn eerste boot was een Bayliner 175 (kleine speedboot), waarvoor ik een ligplaats had in Drimmelen. Daarna hebben wij een grotere speedboot gekocht, waarmee ik in 2015 lid ben geworden van onze vereniging. Toch bleef het zeilen me trekken, daarom verkochten we de speedboot en schaften we een Jeanneau Sun aan, dat was leuk maar niet prettig voor het gezin. Als je wilt gaan varen, ga je niet zomaar even varen met je zeilboot. Omdat ik het leuk vind om 's avonds even een rondje te varen, hebben we weer voor een motorboot gekozen. We varen nu een speedcruiser. Het gezin wil meer comfort en in deze cruiser kunnen we ook een nachtje overnachten. Ik vind het heerlijk om 's avonds de Aakvlaai aan te doen, het ankertje uit te gooien, te dobberen op het water, naar boten te kijken en om te genieten van een pilsje en/of een lekkere zak chips. Dit jaar vaar ik ook met Els alleen, daar genieten we ook van. Als de kinderen mee varen geeft dat een andere sfeer. Zij zijn altijd in de weer met zwemmen, spelletjes doen aan boord, met bandvaren en noem maar op. Ik vaar ook vaak met Dick, dan treffen we elkaar in de Biesbosch, meren de boten aan naast elkaar, dan buurten we wat en zijn we voor de schemering terug. De Biesbosch is een ongekend mooi gebied om in te recreëren. De haven is dichtbij huis, de ligplaats is niet duur en de haven ziet er verzorgd uit. De vereniging van leden bestaat uit normaal werkende mensen. In de haven van Drimmelen kwam je nogal wat mensen tegen met veel poeha, ik heb daar ook gelegen.

Ik stop veel tijd in het bestuurswerk, eigenlijk teveel. Ik vind het fijn dat Ad van Dongen erbij komt. Waar ik soms wel tegenaan loop is dat de saamhorigheid van de leden met elkaar soms te wensen overlaat en dat leden niet altijd de verantwoordelijkheid nemen voor de haven zoals ik dat graag zie. Eigenlijk is het jammer dat een aantal leden zich precies aan het aantal uren houdt om af te kopen of hierover 'moelijk doen'. Het werk moet gedaan worden, alleen dan kunnen we de prijs van de ligplaatsen laag houden. We moeten vanuit het bestuur werken aan verbinding en saamhorigheid. Als je met elkaar een relatie hebt, heb je mogelijk nogal meer voor elkaar over. Al bij al is het prima toeven in onze haven.

Jos Buurman, coördinator ligplaatsen

naam Jos Buurman
 leeftijd 72 jaar oud
 woonplaats Geertruidenberg
 woont met Dineke en zoon Marijn
 vaart Sinds 1984
 boot Zeilboot Wibo 8.35
 ligplaats C10

- Ligplaatscommissie:
- intro nieuwe leden
 - keuren boten aspirant leden
 - toekennen ligplaatsen
- Reserve havenmeester

Mijn vrouw had een vriendin, die had een BM-er te koop, een zeilboot. Daar zijn wij in 1984 mee begonnen en dat beviel ons goed. En twee jaar later kochten wij een Wibo, een zeilboot, die we nu nog steeds varen.

Het leuke aan zeilen is de kracht, die een zeilboot uit de wind haalt. De wind staat op je zeil, de boot komt schuin te liggen en je voelt hem door het water trekken. Het motortje afzetten is een lust voor het oor, je hoort dan alleen de wind en het kabbelen van het water, dat geeft een kick. En als het hard waait, gaat de adrenaline omhoog, dát is het mooie aan zeilen.

Ik vaar het liefst in Zeeland, de geur van het zoute water als je bij Bruinisse komt, de sluis door en dan het Grevelingen meer op is prachtig. Het Grevelingen meer is voor mij een gigantische plas met water waarop je pas echt kunt zeilen. Het zeilen in Zeeland vind ik nog steeds fantastisch.

Er zijn natuurlijk ook wel minder leuke dingen gebeurd aan boord. Het gaat niet altijd goed. Zo wilden we afmeren aan een meerpaal, het waaide hard en ik voer voorzichtig met de boot naar de paal. Ik zei (riep) tegen mijn vrouw 'gooi de lijn over de paal', ze kon er niet bij en viel in het water. Op dat moment was dat absoluut niet leuk. Later hebben we er samen om gelachen.

Of zoals ooit in Zeeland, we hadden toen een hond. Als ik het anker uitgooide, was de eerste plons van de hond en het tweede van het anker. Toen we wegvoeren en tussen het rode en groene licht bij Springersdiep voeren, stonden de mensen aan de wal allemaal naar ons te zwaaien, bleek de hond nog op de steiger te staan. Dat soort dingen maak je mee als je vaart.

We hebben heel lang in de gemeentehaven van Drimmelen gelegen. In 1991 zijn we naar de haven in Geertruidenberg gekomen. Het is toch wel prettig om te voet of met de fiets naar de haven te kunnen gaan. Het bestuurswerk bevalt me goed. Door de ligplaats-commissie heb ik ook contact met de nieuwe leden, dat gaat allemaal goed. Ik keur de boten, dat geeft geen problemen als je het gesprek goed aangaat. Soms moet je een boot afkeuren.

Omdat ik het bestuurswerk leuk vind, is de hoeveelheid tijd die ik er aan besteed van ondergeschikt belang.

WSV Geertruidenberg 60 jaar

Door Floor de Jonge

Onze vereniging bestaat 60 jaar. Een mooi kroonjaar en het is dan ook een goede traditie om daar eens op terug te kijken. Ik richt me hierop de haven die is tenslotte de belangrijkste plaats van samenkomst en de spil waar het in de vereniging primair om draait.

Geertruidenberg ligt al eeuwenlang aan het water en al voor 1964 was er sprake van watersport. In de Waterkampioen van 1962 staat een foto van de toenmalige jachthaven, op de plek van onze buitensteiger in de Donge. Ook was er een kleine kom, de helft van onze huidige haven en ondiep binnen de dijk. De exploitatie lag in handen van de gemeente.

Nu leefden er bij de gemeente al langer plannen voor verbetering van de jachthaven en men startte voortvarend. In 1964 werd begonnen met de bouw van nieuwe vaste steigers op hoge palen, aangezien er toen nog tijd liep. De haven werd ook gebaggerd, zodat er ook boten met grotere diepgang in konden liggen. De gemeente vond de exploitatie erg lastig en wilde er vanaf. Dhr. Willemsen uit Oosterhout (later voorzitter) werd samen met wat andere belangstellenden uitgenodigd op het gemeentehuis om te komen tot een vereniging ter exploitatie van de haven. Er werd een "initiatief nemend comitee" geformeerde en op 30 november 1964 vond de oprichtingsvergadering van de Watersportvereniging Geertruidenberg plaats. Burgemeester Faure en wethouders Peters waren hierbij aanwezig. Officieel installeerde de burgemeester het eerste bestuur, bestaand uit Dhr. P.H. Hermans, voorzitter; P.J.W. van Mol, vice voorzitter; P. Willemsen, secretaris; G. van Alphen, penningmeester en M. Sandbergen, havencommissaris.

Na een jaar of acht, zo in 1971/72, werd duidelijk dat de door de gemeente gebouwde steigers het niet lang mee zouden houden. Groot onderhoud was nodig en er moest iets gebeuren. De gemeente had een grote vinger in de pap, aangezien die de steigers aan de vereniging verhuurde. De gemeente stopte de verhuur van de steigers en opperde zelfs de haven te sluiten gezien de deplorabele toestand van de steigers. Hierop kwam het bestuur met een plan tot renovatie in eigen beheer. Gezien de financiële positie van de vereniging verzocht het bestuur de leden in te schrijven op een lening om zo de kosten te dekken (crowd funding avant la lettre). Dit gebeurde op betrekkelijk ruime schaal; er schreven zevenendertig leden in voor een bedrag van ruim 27.000 gulden. Van dat geld zijn toen drijvende steigers gemaakt (de meester liggen er na een opknopbeurt nog steeds) en zo konden we weer jaren vooruit. Tegen het midden van de jaren tachtig van de vorige eeuw vond de gemeente het weer tijd

voor veranderingen rondom de jachthaven. De oude plannen van Blondeel (een haven binnen de veste van Geertruidenberg) waren blijkbaar nog niet vergeten en sommige bestuurders vonden dat er in Geertruidenberg plaats moest zijn voor een grote en representatieve jachthaven. Dit ondanks afspraken met bestuursorganisaties in en om de Biesbosch om het aantal ligplaatsen in de omgeving van dit kwetsbare natuurgebied te beperken. Om de 'wildliggers' in de Biesbosch te saneren bood dit een mooie gelegenheid om de uitbreiding van de haven te realiseren. Een heikel punt was echter de financiering. Uiteindelijk is (na veel overleg) het bestuur met de gemeente overeengekomen dat de vereniging zelf de uitbreiding financierde, (liet) uitvoeren (met dank aan Henny van den Hout) en de volledige exploitatie in eigen beheer kon doen. De gemeente hielp de vereniging hierbij door garant te staan voor de lening van negenhonderdzeventigduizend gulden, anders zou het onmogelijk geweest zijn dit bedrag te lenen. In de winter van 1987/88 is de jachthaven bijna twee keer zo groot geworden. De vereniging groeide mee qua ledenaantal, waarbij ook een aantal 'saneerders' uit de Biesbosch en vanuit de Donge waren betrokken.

In 1987 is met de gemeente Geertruidenberg een bruikleenovereenkomst gesloten met een looptijd van 30 jaar met een optie van nog eens 5 jaar, van deze optie is door het bestuur gebruik gemaakt. Gedurende deze tijd hoefde de vereniging geen huur te betalen. Na het beëindigen van deze bruikleenovereenkomst valt de haven in feite terug aan de gemeente, ware het niet dat in genoemde overeenkomst is opgenomen dat de gemeente met de vereniging in overleg treedt over een voortzetting van de exploitatie. Echter in 2020 werd door een inwoner van de nieuwe gemeente Geertruidenberg een WOB verzoek ingediend naar de omstandigheden waaronder de vereniging gebruik maakte van de haven. Hierbij werd er vanuit gegaan dat de vereniging de haven om niet in gebruik had. Vervolgens maakte deze inwoner bezwaar bij de ACM en werd de

gemeente noodzaak huur in rekening te brengen! Op 9 september 2021 werd voor de resterende tijd van de gebruiksovereenkomst een huurovereenkomst gesloten. Parallel daaraan is een traject ingegaan om een nieuwe overeenkomst tot stand te brengen voor een langdurige huur of koop van de grond en water voor de WSV. Deze onderhandelingen werden doorkruist met twee andere plannen:

1. de gemeente wilde een steiger creëren om een rondvaartboot van 135 m. lang te laten afmeren in de gemeente en wel voor onze buitensteiger. Daartoe moest de vereniging grond afstaan zodat er een pad van drie meter breed met een draaikom kon worden gerealiseerd om de toeristen vanaf de boot de mogelijkheid te bieden de stad Geertruidenberg te bezoeken. Mastenloods, werkcontainer en havenkantoor moesten hiervoor wijken. We zouden daarvoor ruimte terugkrijgen in de gemeenteloods die in dat concept zou blijven staan. Uiteindelijk ging dit plan niet door;
2. om waterscouts Mafeking een andere plek (van fort Lunet) te geven. Hier werd gedacht aan de plek tussen de haven van WSV de Donge en onze haven, waarbij er grond vrijgemaakt moest worden voor een pad vanuit de hun toegewezen locatie, de oude brandweerkazerne, en de ligplaats voor hun sloepen. Na heel veel plannen en vergaderingen is dit plan van tafel gegaan.

Afgezien van het op Deltahoogte brengen van de primaire waterkering (dijken) rond de haven in 2000, het vernieuwen van steigers

en dergelijke, de bouw van het kantoor van de havenmeester (annex recreatieruimte), vernieuwen elektra op de haven, de aanleg van Wifi, veiligheidscamera's en de plaatsing van een nieuwe sanitair unit zijn er verder geen grote bouwwerkzaamheden geweest. Wel hebben we aan die dijkverzwaringen de palen bij onze buitensteiger overgehouden: die steiger vormt nu een herinnering aan de situatie voor 1964, toen daar wel een haven maar geen WSV Geertruidenberg was. Nieuw is dat in 2012 camperplaatsen zijn gerealiseerd.

Waar de vereniging nu voor staat is het vervangen van de houten beschoeiing in de haven door een duurzame betonnen beschoeiing gepaard gaande met het op gelijke hoogte aan de F steiger brengen van de kades. Daarbij speelt mee de trend kleinere boten door groter worden vervangen, van roeiboort naar sloep. Dit vraagt een (deels)nieuwe indeling van de A en B steiger.

In 2011 is er al met de gemeente contact gezocht om een vervolg aan de bruikleenovereenkomst voor te bereiden omdat toen al duidelijk was dat de beschoeiing vervangen moest gaan worden. Dit werd door de gemeente als te pramatuur afgedaan. In 2020 is het bestuur van zijn kant in overleg getreden met de gemeente om tot een nieuwe huurovereenkomst te komen; Intussen is er na vele onderhandelingen en ingewonnen juridisch advies een huurovereenkomst gesloten. Waar de vereniging uit ging van koop is dit door de gemeente voorlopig afgewezen in het kader van de realisatie van het plan Dongeoevers. Nog zijn we niet uit de perikelen, aangezien er wederom een projectbureau doende is plannen te maken voor het gebied tussen de jachthavens en de nieuwe brandweerkazerne.

Geschiedschrijving is altijd keuzes maken, zeker als er in korte tijd veel langs moet komen. Ik ben er me van bewust dat er veel andere verhalen te vertellen zijn over WSV Geertruidenberg, haar leden en activiteiten dat er heel veel niet aan de orde is kunnen komen door de beperkte plaatsruimte die is geboden.

bron onder andere 40 en 50 jaar WSV jubileum

De Zuider Waterlinie is het Brabantse deel van de Zuiderfrontier

Het verhaal van de Zuiderwaterlinie is het verhaal van het verdedigen met behulp van water, inundatie; niet bevaarbaar en niet doorwaadbaar met zwaar materieel.

Gestart in de 17e eeuw, met als eerste stuk tussen Bergen op Zoom en Steenbergen als verdediging tegen de Spanjaarden naar aanleiding van de Tachtigjarige oorlog (West-Brabantse waterlinie). In 1698 door Menno van Coehoorn verder uitgebouwd tot de langste verdedigingslinie van de Nederlanden, na de inval van de Fransen in 1678. Deze linie liep van Tholen naar Bergen op Zoom langs Steenbergen, Willemstad, Klundert, Breda, Geertruidenberg, Heusden, 's Hertogenbosch, Ravenstein tot Grave. Het systeem bestond uit inundatiesluizen, forten en schansen. Het is de meest gebruikte waterlinie en deed dienst tot eind 19e eeuw, doordat deze achterhaald was door veranderende oorlogstechnieken. Bij de Vestingwet in 1874 werd bepaald dat deze niet meer onderhouden werd en in 1884 opgeheven als systeem.

In een tijdvak van 50 jaar is deze zeven leer gebruikt, waarbij de inundatie meerdere jaren kon beslaan. Voor de boeren in die gebieden was dit een ramp, vee moest er weg en de oogsten gingen verloren zonder dat er compensatie werd verleend. De boeren waren verplicht om te helpen bij de bouw van deze werken. Boeren en burgers zaten tussen hamer en aanbeeld en kregen klappen zowel door de eigenregering als later door de

bezetter. Brabant was in die tijd en kletsnatte provincie vandaar de verdedigingslinie. Die linie is tot op vandaag nog een grens van culturen, we zeggen tegenwoordig niet voor niets dat is van boven of beneden de rivieren.

In Raamsdonksveer vinden we Fort Lunet, dat na de Belgische opstand is aangelegd om de bestaande linie te versterken en verdedigde de Donge en de straatweg Breda Gorinchem die Napoleon had laten aanleggen en in Geertruidenberg zijn er het Arsenaal, de Bolwerken en het Kruihuis.

De Zuiderwaterlinie is nu ook vanaf het water te beleven. Hiervoor zijn vijf vaarroutes langs de verdedigingslinie ontwikkeld. Een van die routes start bij WSV Geertruidenberg. Deze route leidt vanaf Geertruidenberg naar 's Hertogenbosch en via Heusdenhout en Waalwijk weer terug naar Geertruidenberg.

Op vrijdag 24 mei 2024 gaven wethouder Mike Hofkens en voorzitter Wil Landa het startsein voor de route. Dit ging gepaard met het hisjen van de vlag van de Zuiderwaterlinie en het uitbrengen van de routekaartjes. Naast de route die start in Geertruidenberg zijn er nog vier andere routes. De flyers hiervan zijn gratis verkrijgbaar bij de VVV of kijk op Facebook

#vaarroute #zuiderwaterlinie #geertruidenberg, Vereniging Nederlandse Vestingsteden #vestingstad - bij Geertruidenberg Vestingstad aan De Biesbosch.

Toekomst perspectief haven

De korte termijn is nu: het wachten op de vergunningen om de beschoeiing te kunnen realiseren. Als deze is gerealiseerd staan er daarna nog enige projecten te wachten, aangezien zowel het havenkantoor, de mastenloods en de garage ontdaan moeten worden van de asbest daken. Bovendien is het havenkantoor niet geïsoleerd en is dus de vraag of een ander dak meer opportuun is dan complete nieuwbouw. Dit geldt in zekere mate ook voor de mastenloods en de garage nu is besloten de gemeenteloods af te breken (konden daar aanvankelijk een grote ruimte in huren waardoor mastenloods en garage konden worden gesloopt). Het toiletgebouw moet mogelijk binnen afzienbare tijd vervangen worden. De drijvende steigers moeten een keer uit het water om behandeld te worden. Hoe lang kan de woning van de havenmeester nog gebruikt worden als woning? We moeten een keer baggeren! Ook is de energietransitie een factor van belang.

De vereniging staat dus wel voor behoorlijk kapitaalintensieve investeringen, die in tijd te overzien zijn omdat de opbrengsten ook te overzien zijn. Van belang is of de inkomsten het niveau van de afgelopen tien jaar zullen blijven halen, is de vraag.

De mogelijkheid om de haven te kopen is opgenomen in de huidige huurovereenkomst. Koop van de haven heeft als voordeel dat er voor de financiering van projecten een hypothecaire lening kan worden afgesloten hetgeen bij huur niet mogelijk is. Bij koop zijn alle nieuw te bouwen opstellen eigendom van de vereniging. Bij huur moeten deze worden beschreven bij een notaris om te voorkomen dat ze bij einde huur door natrekking eigendom van de gemeente worden.

De ontwikkelingen zullen nooit stoppen, veranderende wetgeving zoals bv. het Besluit Activiteitenbesluit Leefomgeving waaronder de jachthaven valt, uitvoering plan Dongeoevers etc. zijn van directe in vloed op de bedrijfsvoering van de haven. Besturen blijft vooruit zien.

VRIJWILLIGERS IN BEELD

De Straatploeg

Goed werk zie je niet is een bekend gezegde. Dit gaat ook op in onze haven. Gedurende het seizoen ligt het straatwerk er keurig bij. Dit komt doordat er stille krachten sinds 2013, Maikel Val, Kees van Groezen en Roelof Rietman actief zijn en het straatwerk jaarlijks ophalen.

Doordat de oude beschoeiing lekkages vertoont spoelt het zand onder de tegels uit en vallen er gaten in het straatwerk waardoor de tegels verzakken. Veiligheid staat bij onze straatploeg voorop. Je mag in een haven niet het risico lopen dat mensen struikelen en ongewild in het water belanden. Vandaar dat ook deze harde werkers (vaak als het rustig is in de haven en niemand de toegang wordt belemmerd) in onze haven 'goud' werk verrichten.

Ook schromen deze mannen niet om als ze veel 'schippersverdriet' in de haven zien drijven dit nog even te verwijderen (dat normaliter door Wilco van Dongen wordt gedaan). We zijn in de haven hoognodig toe aan een nieuwe beschoeiing waardoor het uitspoelen van het zand onder de tegels tot het verleden zal behoren.

Als u dit artikel leest zijn de werkzaamheden aan de nieuwe beschoeiing hopelijk in volle gang.

Zonder vrijwilligers kunnen we niet!

De vereniging beschikt over vele leden die zich inzetten voor de vereniging, in deze Jubileumkrant zijn een aantal werkploegen opgenomen, maar daarnaast zijn er vele leden die individueel hun steentje bijdragen aan onze gezonde vereniging. Te denken aan diverse commissies zoals kas-, evenementen-, ligplaats-, redactie- etc. Ik zal ongetwijfeld iets vergeten, maar denk dan aan de snoei ploeg; de onkruidbestrijders; het schoonhouden van de elektriciteitspaaltjes op de haven; schilderwerk; herstelwerk; schoonspuiten van de steigers; schoonmaken gebouwen; websitebeheer; i.c.t-ondersteuner; verwijderen waterplanten van de bodem als ook drijvende, etc. etc.

Het runnen van de haven is als het runnen van een bedrijf. Ode aan al die leden die, als er een beroep op hen wordt gedaan, zich onmiddellijk beschikbaar stellen. Hopelijk gaat dit nog vele jaren zo door, zodat we een nette en leefbare haven/vereniging kunnen blijven.

Bij de burens is het gras sinds 2013 niet groener, maar de koffie blijft bruin!

Sinds 2013, toen Jan en Jopie Maaskant op de haven kwamen wonen en de vereniging beleid ontwikkelde om leden werkzaamheden aan de haven te laten verrichten, is de samenwerking ontstaan tussen David van Dongen, Piet van Leeuwen, Michel van Strien en Jan Maaskant. Zij startten toen met de maai ploeg en hebben ze als eerste daad de grijze container ingericht als werkplaats en de garage ingericht als berging voor alle machines. Vanwege zijn werk heeft Michel later de groep verlaten en kwam Frans Martens terug in de groep. Piet van Leeuwen

viel helaas uit deze groep weg door ziekte. Als ruim 11 jaar is het dus op donderdagochtend vaste prik. Het gras op de vlakke delen op de walkant van de haven wordt door hen gemaaid. Elke donderdagochtend hoor je het sonore brommen van de maaimachines. Al die jaren ligt het gras van de haven er dus als een plaatje bij. Vanaf half tot elf uur hoor je op de haven echter niets. Dan wordt in de kantine, onder het genot van een kop koffie, de week doorgenomen en gezellig bijgekleet. Daar zullen in al die jaren ook mooie verhalen de revue hebben gepasseerd.

Kraandag

Vaste prik in de agenda. Twee kraandagen in het jaar. Op deze dagen zo aan het begin en het einde van het seizoen wordt er keihard gewerkt om ons kostbaarste bezit, de boot, op de wal te zetten of juist weer in het water te laten zakken. Geen vanzelfsprekendheid. Daar heb je deskundige mensen voor nodig, die met verstand van zaken de kraanmachinist aansturen om zijn of haar belangrijke werk te doen.

Voor zover ik weet is er al die jaren bij al die kraandagen nog nooit iets ernstigs gebeurd en hebben de bootbezitters veilig hun boot op de wal hun boot kunnen onderhouden. Grandioos dat dat op een haven als de onze kan.

Jubileumactie

Frites bij de kraandag

Elk jaar weer een bijzondere dag. De boten die op de wal staan kunnen weer het water in. Toch heeft die kraandag in 2024 een extraatje. Om het jubileumjaar in te luiden worden alle harde werkers verrast op een lekkere snack. Dat gaat er wel in na zo'n klus. Ook voor de overige leden was natuurlijk een lekkere snack verkrijgbaar. Dan tref je het ook nog dat je mag genieten van mooi droog weer. Een jubileum snack...niks mis mee, toch!

kraan-bokkenploeg

Achter elke boot die veilig het water uitkomt en weer terug wordt gezet staat, naast onze fantastische kraanploeg, ook een ander team van toegewijde vrijwilligers - onze bokkenploeg. Bestaande uit de onvermoeibare Ad, dubbele dosis Eriks, de energieke Joep, de bedreven Lorenzo en de vastberaden Sebastiaan.

Met hun kracht en toewijding zorgen ze ervoor dat de zware, logge bokken op tijd klaarstaan en weer netjes opgeruimd worden. Of het nu gaat om het tillen van ijzeren stellages die soms zelfs voor vier man een uitdaging zijn, of het van het gras rondom de opslagplaats, deze ploeg draait er zijn hand niet voor om.

Varen met de Buuf:

Van hier naar halverwege en weer terug

Dag 1: Zaterdag 1 juni

Geertuidenberg - Gorinchem

Bootschappen aan boord, een verschoninkje en we kunnen gaan. Een meerdaagse vaartocht om eens te kijken of onze Buuf, een Arthur Nova uit de jaren 70, het ook blijft doen als we verder gaan dan de Biesbosch. Een kopje thee en een tablet chocolade naast de tablet van zoonlief met daarop de waterkaart live app. Da's handig.

De opdracht voor deze week is beter leren manoeuvreren, lezen, zonder schade aanleggen, genieten, lijntjes raak gooien, nog meer genieten en het motortje urenlang laten draaien. En dit allemaal zonder elkaar de keet uit te vechten. Oh, over vechten gesproken, we kunnen wel richting de Vecht gaan.

Lingeaven Gorinchem

Het is droog en de lucht kleurt 50 shades of grey als we de Donge afvaren op weg naar Gorinchem. Het is lekker rustig op het water en we zijn de enige voor de sluis van Werkendam dus ik tuf de Buuf rustig, heel professioneel ogend naar binnen. 'HOOD, STOP!' Een visser heeft zijn lijntje vanaf de brug in de sluis gegooid en ons niet zien aankomen. Het lijntje komt vrij; de sluiswachter roept om dat je niet mag vissen in de sluis; ik geef ons een welverdiend schouderklopje voor deze uitmuntend uitgevoerde onverwachte actie en na het bijna perfect nemen van twee sluisen, leggen we de Buuf aan in de Lingeaven. Lijntjes om bolders en palen gooien wordt trouwens nog wel een dingetje. Even verderop zijn drakenraces dus we kunnen vandaag niet verder. Oh, vandaar dat de app ons richting de grote sluis stuurde. Tja, wie denkt dat hij het beter weet, zit 's middags verplicht aan de trappist....met bitterballen. Nog even een kaartje 'Høllandse grøetjes uit Çorinçhëm' kopen voor het thuisfront dat ons inmiddels wel zal missen.

waar ik nog nooit van gehoord heb zoals Kedichem, Acquoy en Rumpit. Leuke dorpshuisjes langs het water maar ook 'sociale huurwoningen'? met een enorm gazon en robot grasmaaier die er lustig op losmaait. De wilgen sneeuwen en aangezien we de tent lekker open hebben gegooid, kleurt de vloerbedekking al snel wollig wit. We varen tot aan Geldermalsen en keren daar, om een ankerplekje te zoeken. Tja, de Linge is helaas een heen en weertje vanwege het Amsterdam-Rijnkanaal dat er persé doorheen gegraven moest. Nabij de Mariënwaert Appeldijk, in een brede bocht, leggen we de Buuf voor anker. Een koekoek heet ons hartelijk welkom. Sportief als ik ben, plons ik even het water in en dan is het weer tijd voor een boekje, een theetje en een koekje.

Life is good en het motortje ook.

Dag 3: Maandag 3 juni.

Linge - Meerkerk

Het toplicht heeft deze nacht een ware slachting aangericht. Het voordek ziet zwart van de kleine vliegjes. Die spoelen we maar even overboord voor de vissen voordat de de Partij voor de Dieren aan ons zwembroek krijgen. Nog even plonsen en we kunnen. Vanwege rookontwikkeling bij het opstarten, hebben we een schakelaar waarmee we kunnen overschakelen van diesel op het schonere GTL. Voordat ik de motor uitzet, moet ik hem op GTL zetten zodat dit de volgende ochtend feilloos gaat en eventuele burens niet in een rookwolk verdwijnen. Na een paar honderd meter gaan we dan over op diesel. Werkt perfect....als ik het niet vergeet.

Adieu, vaarwel, auf wiedersehen, goodbye.

Groeten vanuit Çorçum

Ps. Papsie doet een dutje in zijn Ikea Poång stoel. De Affligem tripel heeft hem gevloerd. Zowel qua alcoholpercentage als prijs.

Dag 2: Zondag 2 juni

Gorinchem - Linge

Weet je wat we ook kunnen doen? De Linge op en af. Nog nooit geweest en hij kronkelt zo leuk op de kaart. Echt rivierachtig en het schijnt er heel mooi te zijn. En inderdaad, mooi en kronkelig. We komen namen tegen

Dag lieve kindjes

Op zijn elfendertigst varen we het Merwedekanaal op richting Meerkerk en leggen aan bij molen Den Bonk. Gratis liggen, dat hebben we graag. Een wandelingetje door Meerkerk dat we eigenlijk alleen kennen van de MC Donalds aan de A27 en gelijk even naar de supermarkt. Natuurlijk ook een kaartje scoren: Groeten uit Meerkerk. Met een postzegel van onze Koning himself.

Het waait stevig op de Lek en we leggen de Buuf aan de overkant aan het daarvoor bedoelde remmingwerk. Een bolder dicht bij de boot staat trouwens niet garant voor snel aanhaken maar met enkelen 'hè-toch-wat-vervelend-jes' legt Ernst haar vakkundig vast. De Duitsers trachten achter ons hetzelfde te doen maar geven het op en verdwijnen de Lek op. Dit was mogelijk een brug te ver voor hen.

Na veel bruggen en brugjes en een overenthousiaste fontein komen we uiteindelijk aan in de Catharijnesingel. We leggen aan bij de passantensteiger met een mooie sanitaire ruimte onder de brug. Dit alles op loopafstand van het centrum alwaar we vanaf een terrasje de Oude Gracht verkennen waar we morgen doorheen varen richting de Vecht. De gracht en bruggen zijn niet zo nauw als ik dacht dus dat moet goed komen. Proost!

Wat gaat de tijd toch snel hier op het water.

We snellen met zo'n 6,5 km/hr in plané over het Merwedekanaal, gevolgd door mensen uit Nieuw-Zeeland die ons als voorbeeld nemen. Tja, neem het ze eens kwalijk. Oepsie, het papier is alweer bijna op.

Nou, groetjes dan maar van jullie lieve ouders en....onze Alex

Dag 4: Dinsdag 4 juni

Meerkerk - Utrecht centrum

Oké, vergeten gisteren het knopje om te zetten dus we varen rokend weg. Ken beure hè. Vandaag het plan om naar Utrecht te gaan. Dus op naar de sluis in Vianen om de Lek over te steken. 'Waar de Rijn leegloopt, is hij Lek', aldus Ernst. En zoals altijd, spreek ik hem niet tegen. We worden al enige tijd achtervolgd door zes Duitsers in een huurboot en varen samen met hen de sluis in. Het valt ze niet mee om aan te leggen en de lijntjesmevrouw gebaart verontschuldigend naar ons. Nou, bij mij gaat het ook niet vlekkeloos. Theorie, praktijk en huwelijk botsen hier in de sluis dus können wir uns die Hände schütteln.

Om bij het wegvaren te voorkomen dat mijn kont tegen de muur komt, heeft zoonlief gezegd, moet ik het stuur naar de muur draaien, een klein beetje gas geven en gelijk de andere kant weer opdraaien. Eitje, dat gaat gesmeerd. Waar is het publiek als het wel goed gaat, denk ik dan.

Nederhorst den Berg

Lieve luitjes,

We hebben Utrecht gehaald. Gelukkig niet zoveel bruggen. Papa heeft zojuist ge-Engelsd en zijn bier is te koud. De prijs weten we nog niet dus hij lacht nog. We zijn de route over de Oude Gracht aan het verkennen. Ff kijken waar ik iedereen kan enteren. De statders hier kunnen niet verstaan. Allemaal buitenlands of teveel RRR. Aanstellers. Morgen de Vecht op. De volgende kaart zoeken.

XXXX moeke en pake (sorry, geen Alex dit keer)

Woensdag 5 juni

Catharijnesingel Utrecht - De Vecht bij Nederhorst den Berg

Om 9.30 starten we de Buuf en varen door de Oude Gracht. Als we de eerste brug hebben gepasseerd worden we getrakteerd op een lieflijk tafereel van huisjes, bloemen en schitterende overhangende bomen. Wat een genot. De terrassen zijn nog leeg en de rondvaartboten nog aan de kant maar er is al aardig wat bedrijvigheid. Elektrische boten halen het afval op en de winkels en horeca worden vanaf het water bevoorraadt. Dit scheelt een hoop vrachtwagen in het centrum. Er komt ons welgeteld één plezierbootje tegemoet als we net een brug onderdoor willen dus even in de remmen. Maar dat gaat wonderbaarlijk goed. We verlaten de Oude Gracht en varen de Vecht op. Mijn moeder kwam uit Vinkeveen

Oude gracht Utrecht

Hoekermolen Vreeland

en was dus bekend met de Vecht. Ze vertelde dan over de schitterende grote huizen, de imposante tuinen en de lieflijke theehuisjes aan het water. Daar kon ze enorm van genieten. Maar dan kwam stevast mijn vader, vakbondslid in hart en nieren om de hoek: die huizen? Allemaal gebouwd over de rug van de arbeider! Had hij natuurlijk gelijk in, rijk worden ging en gaat meestal ten koste van een ander. Rijkelui ontvluchtte vroeger de stad in de zomer naar hun buitenhuis o.a. vanwege de stank. De grachten werden als open riool gebruikt, al het afval werd erin gegooid en dat in combinatie met een lekker zonnetje.... Dat is dan weer het fijne van een historische roman, je reist door de tijd naar het leven van die tijd, maar je ruikt het niet. In Oud Zuilen zien we dakpanbeschoeiing. Dit zijn op hun kant gestapelde dakpannen die de oever beschermen tegen de golfslag van passerende boten. Typisch voor de zuidelijke Vechtstreek. Hier stonden namelijk dakpan- en baksteenfabriekjes die de klei uit de oeverwal van de Vecht opgroeven en hier de bouwmaterialen mee bakten die in de 17de eeuw hard nodig waren voor de aanleg van de grachtengordel van Amsterdam. De misbaksels werden gebruikt om de oevers mee te verstevigen, lees ik op izi.travel.

In een bocht tegenover de Hoekermolen van Vreeland leggen we de Buuf aan de kant. De jongedame heeft ons probleemloos de Vecht over gebracht.

Donderdag 6 juni: Vecht bij Nederhorst den Berg - WSV Jan Ploegensluis in De Kwakel

We hebben maar een week dus wordt het onderhand tijd om weer richting zuiden te gaan. Bij Weesp steek ik het Amsterdam-Rijnkanaal over met Ernst op de boeg die even om het hoekje kijkt of er wat groots aankomt. Door de geringe breedte van het kanaal blijven de golven van de scheepvaart vanaf de kanten weer terugkomen. De Piranha in de Efteling is er niets bij. Ik hoop dat aan de overkant bij sluis Driemond het stoplicht al op groen staat, zodat ik gelijk door kan varen. Helaas, deze gaat pas op groen als we net aangelegd hebben. Het geluk is met de dommen dus dat is dan weer een compliment.

Via de Gaasp varen we de Amstel op. Herkenning voor Amsterdamer Ernst. Opgegroeid onder de rook van Schiphol. Als we bij mooi weer in de tuin van zijn ouderlijk huis zaten, was het elke 3 minuten even

stoppen met praten vanwege een overvliegend vliegtuig. Zijn ouders werden dan ook opa en oma Vliegtuig genoemd. De kinderen vonden het prachtig die laagvliegers. Op een stuk grond aan de Amstel zien we kavels te koop staan. 'Ontwaken in stilte' lezen we op een groot bord terwijl een vliegtuig ronkend overkomt. We kunnen hem bijna aanraken, bijna.

Heee, een vliegtuig....

En nog één....

En nog één....

Overnachting aan de steiger bij de vriendelijke jachthaven Jan Ploegensluis in de Kwakel. Vanaf 2 startbanen van Schiphol worden vliegtuigen onze kant op gestuurd. Dus niet 1 per 3 minuten maar 2. Is het geluid van de ene bijna weg gestorven, komt de volgende alweer over. Maar om 22.00 is het stil. Trusten.

Vrijdag 7 juni: De Kwakel - WSV Hollandse IJssel

'Ome' Harry was een collega van mijn vader op de PNEM Hij droeg in mijn herinnering altijd een hemelsblauw overhemd. De mouwen opgestroopt en bretels over zijn flinke buik. Gemillimeterd haar, een sigaar half in zijn mond en vanwege zijn postuur ietwat hangend op de eetkamerstoel. Alle tijd voor een bakkie. Inmiddels overleden maar hij komt elke keer weer tot leven als er een sprankje blauw verschijnt tussen de donkere wolken. De grootte van het stukje hemelsblauw wordt dan bij ons afgemeten aan de garderobe van ome Harry. Kan er een sok uit dan is het begin er. Maar kan er een overhemd uit, dan zou dat wel eens een voorbode kunnen zijn van een dag vol zonneshijns.

Er kan een volledige outfit inclusief sokken voor ome Harry uit de blauwe lucht dus we gooien de tent weer lekker open. Dat vaart zo gezellig. Als we in de ochtend vertrekken bij de jachthaven, wordt er al volop gebaggerd. Enige verdieping is wel noodzakelijk als je de Amstel voor de beroepsvaart toegankelijk wilt houden. Een peilbootje vaart van links naar rechts om te checken of de vaargeul op 3,05 m zit.

We zakken het Aarkanaal af en kijken vanaf het water over de omgeving heen. Één gaatje in de dijk en het kanaal loopt leeg als Hansje Brinker niet in de buurt is. We kruipen onder een brug door die voor mijn gevoel

lager is dan de boot. Maar schijn bedriegt. Het vaantje op de punt past, dus ik pruttel langzaam door terwijl ik automatisch buk, haha. Via Gouda bereiken we de Hollandse IJssel waar het land weer hoger ligt dan het water en leggen aan bij WV de Hollandse IJssel.

'Als u de Lek of de Noord op wil, dan gaat de stroming meelopen ongeveer 2 uur voor HW Krimpen a/d IJssel. 2 uur na HW begint de ebstroom al op gang te komen.'

Willen we hiervan profiteren, dan moeten we morgenochtend wel héél vroeg uit bed.

Zaterdag 8 juni WSV Hollandse - IJssel naar huis

De laatste kilometers. In de Bakkerskil worden we gelijk afgestraft voor onze luiheid maar we hebben wel heerlijk uitgeslapen. En flinke stroom tegen maar zolang we vooruit blijven gaan, is het goed. Zodra het water breder wordt, wordt ook de stroming minder en tuffen we lekker door. We steken de Lek over en varen de Noord op. Het is zaterdag dus het valt nog mee met de drukte op het grote kruispunt Noord-Oude Maas- Beneden Merwede bij Dordrecht. We pruttelen overall tussendoor en varen het rustige Wantij op, de Ottersluis door, een onstuimige Nieuwe Merwede over en de Spieringsluis in. We ruiken bijna de stal. We ronden de Paardenkop en varen via de Slede de Amer op waar het hard waait en flinke golven staan. Zoonlief komt met zijn bijbootje even gedag zeggen en we surfen over de golven met een stralend zonnetje zo naar huis alwaar we ons Buufke na 45 vaaruren weer in haar vak leggen.

Een topreis: niksnie geraakt, niemand kwaad en nie nog mir schaaï

Je leven lang de Biesbosch in

Door Joop van de Sande

Zomer 1955

Als zuigeling met mijn ouders, die op dat moment een eigengemaakte roeiboot met buitenboord hadden, ben ik al menig weekend de Biesbosch mee ingenomen. In de loop van de jaren en na vele verbouwingen van hun boot hebben mijn ouders jarenlang gevaren in een kruiser van werf Tak uit Raamsdonksveer. De boot werd elke keer verbouwd naar behoefte. Van aak naar kruiser, met achterhutje... met verlengde stuurhut, salon en open kuip toen mijn ouders, nadat we uitgevlogen waren, weer samen van toch wel onze boot 'C'est Ca' konden genieten. De hobby is bij iedereen gebleven. Al mijn broers varen, recreatief en/of beroepsmatig, nog steeds.

1960-1972

Een Biesbosch met eb en vloed. Ouders die fanatiek haast elk weekend de Biesbosch intrekken en afhankelijk van wind en getij op wisselende tijden op zondag thuiskwamen. De haven bij Tak in Raamsdonksveer, waar de boot lag, viel namelijk droog bij laagwater. We lagen vaak in het Gat van de Vloeien. Dat viel droog bij laag water en dan kwam er een schitterende schone zandplaat boven water. Wat wil je nog meer als kind... zand en water, bootjes, vissen vangen, zandkastelen bouwen. Niemand kwam voorbij, want varen was bij laag tij onmogelijk. Mijn ouders vaak aan boord in alle (betrekkelijke) rust. Soms kwam het voor dat we de hele vloer van de kuip gebruikten om waterlopen af te zetten en vissen te vangen. Dat mijn ouders moesten balanceren aan boord hadden wij niet in de gaten! Dat eb en vloed was toen voor iedereen niet even makkelijk, maar voor natuur en natuurbehoud had het naar mijn idee beter gewoon kunnen blijven bestaan en was een dam als in de Oosterschelde, met

behoud van eb en vloed, voor de Biesbosch een zegen geweest.

1973

Wat een verandering. Door de afsluiting van het Haringvliet valt het getijde in de Biesbosch grotendeels weg. Zandplaten blijven onder water, worden bedekt met alg en slijk. Door het wegvallen van het getij en de bouw van grote havens in de regio wordt de Biesbosch toegankelijker. In begin zeventig jaren werd, aan de rand van dit mooie natuurgebied, nog flink geprotesteerd tegen uitbreiding van de havens in Drimmelen. We zien nu waar al die plannen toe hebben geleid. Toeristen, huurbootjes, rondvaartboten, dagsmensen... de druk op de Biesbosch neemt toe. Of dat nu een zegen is...? Onze vaar- en vakantiebestemmingen veranderen. Mijn ouders (met ons natuurlijk aan boord) gaan trekken. Tochten naar Friesland, Zeeland, Noord Holland, België worden ondernomen en we zien zo het mooie Nederland en België vanaf de waterkant. Mijn vader overlijdt in 1997 en daarmee is de vaarhobby voor mijn moeder weggefallen. Geen palingroken in de Biesbosch meer, niet snel even een babbel, niet meer zwemmen vroeg in de ochtend, niet meer afmeren naast de boot van je ouders... De 'C'est ca' wordt verkocht en krijgt een vaarstek in Noord Holland.

1980

We voeren inmiddels allemaal al onze eigen boten en genieten van land en water. Ik ging vanaf 1980 varen met een Kelt 620, een polyester zeiljachtje wat destijds werd

verkocht door Rob Krijgsman in Drimmelen. Je had daar zowaar een Keltensteiger. De Kelt was een veilige, stabiele zeiler. Je kon daar ook in je eentje goed mee uit de voeten en op vrije uren heb ik menigmaal in mijn eentje een rondje Moerdijkbrug gezeild.

1993

Ik koop de GIPON grondel, die ik nu nog vaar, over van mijn broer. Met groter wordende kinderen waren we letterlijk uit de Kelt gegroeid. Onze platbodem 'Andante' gaf ons een zee van ruimte meer. Favoriete vakantiebestemming blijft toch wel Zeeland, maar we maken ook leuke weekendtochten naar Dordrecht, Heusden, Woudrichem. Op diverse vaartochten over de Gelderse IJssel kijken we met plezier terug. Daarbij zeilen we graag 'op ons gemakje' in alle rust, genietend van elkaar en de natuur. Eenmaal hebben we een reis gemaakt door België, waarbij we merken dat we in Nederland met water, havens en faciliteiten toch wel behoorlijk verwend zijn.

2019

We krijgen een fijne ligplaats bij WSV Geertruidenberg en ervaren hoe leuk het toevoegen is in een wat kleinere haven. Daarvoor hadden we de meeste jaren een plaats in de

grote jachthaven in Drimmelen. Wat een verademing. Hier ken je elkaar en is het contact open en spontaan. We winnen zelfs een 'zeil-drijf' wedstrijdje.

Ook onze dochter kocht een motorboot 'Fika' en krijgt een plaats in onze haven. Zo herhaalt de geschiedenis zich weer en liggen ouders, zussen en (klein)kinderen toch weer bij elkaar in de Biesbosch. 'Van boven' zal dat van mijn ouders zeker een goedkeurende en tevreden blik geven.

2024

Ook bij ons verandert het. We zijn met pensioen. We denken na over een ander schip en na verkoop van de grondel een motorboot aan te schaffen om daar in de loop van de komende jaren nog lang van te genieten. Het zou zo maar kunnen dat we door de aanschaf van een motorboot nog op een andere manier een ander vaargebied kunnen gaan ontdekken. Wellicht kunnen we dan ook wat vroeger of wat later in het seizoen genieten. We zitten uiteindelijk niet meer aan een vaste vakantieperiode vast.

Zo zie je... jong geleerd is ouder gedaan. Varen blijft in onze genen...

Plat onder elkaar

We varen allebei een platbodem en het toeval deed dat we ook allebei tegelijkertijd toe waren aan een nieuwe mast op onze schepen. We hebben ook beiden een relate met het onderwijs, waar we jarenlang in werkzaam zijn geweest. Evert en ik hebben Joop leren kennen toen wij ook een nieuwe mast nodig hadden. Daarnaast hebben Joop en ik beiden jaren in het onderwijs gewerkt, maar niet op dezelfde school. Het scheidt een band als onderwijzsmensen onder elkaar.

Hoe ben je ooit met varen begonnen? Wie heeft je enthousiast gemaakt?

Joop: Mijn ouders waren fanatieke watersporters en het varen is bij mij met de paplepel ingegoten. Ik heb leren zeilen bij scoutinggroep 'Mafeking' in Geertruidenberg. **Mieke:** Via mijn vader Jos van der Made die een grote liefde als jonge jongen (uit Made) ontwikkelde voor het varen in de jaren 50,

voornamelijk kanoën, in de Biesbosch kreeg ik het voorbeeld. Hij zag de vrijheid en mogelijkheden en bouwde in onze achtertuin een houten grondeltje van 6 meter. Daar gingen we, toen ik een jaar of 8 was, mee varen met het hele gezin, vader moeder, vier kinderen en de hond. We hebben toen een jaar in Geertruidenberg gelegen. Het rook veel naar juni en de steigers lagen vaak heel diep. Dat kwam natuurlijk door het getijdeverschil wat er toen nog was. Daar ontstond mijn liefde voor het varen. Samen met mijn oudere broer heb ik leren zeilen bij Zeilschool de Biesbosch in Drimmelen, een hele zeilweek met al dat jonge spul onder elkaar in de jaren 70, fantastisch leuk.

Waarom vind je varen leuk?

Joop/Riet: Ik heb een uitgebreid vaargebied wat ik leuk vind. Ik zeil graag in Zeeland. Ik heb met een Kelt 800 een mooie oversteek mogen maken naar Engeland. Ik vind de grote rivieren leuk en houd een apart plaatsje vrij voor de Gelderse IJssel. Stadjes bezoeken en varen op stroom is gewoonweg heel erg leuk. Ik vaar graag met mijn vrouw en mijn kinderen zijn altijd welkom aan boord. Mijn dochter Lieke vaart een motorboot en komt graag langs. Altijd gezellig. We varen een gipon K&V grondel van 8m50. Een zailig ruim schip. Wij vinden het ook een heel mooi schip en met een diepgang van 80 centimeter is het een prima schip om ook de kleine krekens in de Biesbosch te bezoeken. Vaak wordt de boot door anderen gefotografeerd. Blijkbaar toch een schip wat opvalt. Zeilen geeft rust en... je hebt met een platbodem altijd wat langer de tijd om van zon, wind en water te genieten. Je maakt op het water natuurlijk van alles mee en ook wij hebben wij wat 'stuipen' meegemaakt op het water. Gelukkig nooit levensbedreigend, maar als je op de Grevelingen vaart met een lekkende schroefas ben je toch blij dat je snel voor een goede reparatie de wal op kan. Ik weet uit ervaring inmiddels ook dat, als je een klagpij moet opvangen op het Noordzeekanaal (omdat je moet wijken voor een zeeschip wat uit een zijhaven komt), de blaren in je handen staan. Dat geneest gelukkig allemaal snel. We hebben voor onze boot een fijn plekje gevonden bij WSV Geertruidenberg.

De Blauwe Bever

De Andante

De vaartocht naar Rotterdam

5 oktober 2024. De weergoden zijn ons gunstig gezind. De zon schijnt. Het is droog en er staat haast geen wind. Geen weer om lekker te gaan zeilen, want daar waait het niet genoeg voor, maar...

Prima weer om met een grote groep leden van onze vereniging een mooie vaartocht te maken door de Rotterdamse havens. We werden half 11 in de ochtend gastrij ontvangen door het personeel op de Z8 van

rederij Zilvermeweu. De koffie met gebak stond klaar en onder begeleiding van accordeonmuziek konden we ons inschepen. Ieder had snel zijn plaats gevonden. De trossen los en we konden genieten

Joop

Mieke aan het roer

BUURMAN EN BUURMAN		
Joop & Riet van de Sande	naam	Mieke van der Made & Evert Visser
69 jaar oud	leeftijd	64 jaar oud
Made	woonplaats	Geertruidenberg
Riet	woont met	Evert
Een leven lang	vaart	Vanaf 8e jaar
Platbodem 8.50 meter	boot	Platbodem 8.75 meter
Andante	naam	Libertijn
E11	ligplaats	Hank

Mieke/Evert: We varen nu 20 jaar met de Baardagrundel Libertijn. Het is een fijn stabiel schip en ik ken het nog type nog van vroeger in ons gezin toen wij er ook een hadden. Hiervoor hebben Evert en ik drie jaar gevaren met een open zeilschouwte Tjtske genaamd. Daarna kregen we zin in een eigen grotere boot en na een zoektocht van twee jaar vonden we de Libertijn in Naarden. Het leuke van varen met een platbodem is dat we houden van dit type boten. Het spreekt tot onze verbeelding en heeft een link met hoe vroeger gevaren werd. Toen veel meer bedrijfsmatig en op zeil, nu voor het plezier en meer met de motor. We zoeken graag ruimte en rust op, liggen voor anker of met ruimte om ons heen ergens aan de kant wat goed kan met weinig diepgang. We komen terecht in kleine gemoedelijke haventjes langs de Maas, waar voor ons bootje altijd wel een plekje is. Daar genieten we van op het water zijn, een praatje of niet (dat is ook prima) en kuieren we wat in de omgeving rond met de hond. We vinden altijd wel iets leuk en interessants.

Het grotere water zoals Haringvliet, Grevelingen en Oosterschelde bekoort ons eveneens. Daar is zeilen heerlijk met onze platbodem en als de zeilen opstaan en we horen het water ruisen en schuimen worden we heel blij. Zien we nog een zeehond op een drooggevalen zandplaat even opduiken kan de dag niet meer stuk. We hebben ons aangesloten bij een vriendenclub Rond- en Platbodem waar we af en toe met leuke activiteiten meedoen. Niets moet, je mag meedoen en bent altijd welkom. Een prima werkwijze die al 40 jaar werkt, zolang bestaat de vriendenclub al. Bij WSV Geertruidenberg zijn wij een jaar havenmeesters geweest in 2012. Dat was het jaar van de grote ommekeer en veranderingen in de club en haven. Vanwege ons werk konden we het niet langer combineren en hebben we onze taken neergelegd. We hebben in al die afgelopen jaren goede contacten gehad en gehouden in de haven en hebben innige vriendschappen eraan overgehouden. Ook verrichten we enige taken met veel plezier, we vinden het er prettig vertoeven en zijn er graag lid van.

van elkaars gezelschap, van de mooie omgeving, het mooie weer en het mooie vaargebied. Via de Dordtse Kil, Oude Maas voeren we eerst onder Rotterdam door. Je hoefde nu eens een keer in dit toch drukke vaarwater niet op de scheepvaart te letten. Iedereen had echt tijd voor elkaar. Eenmaal in de havens, na het nuttigen van een heerlijke lunch, voeren we de Nieuwe Maas

op en was het genieten van de bedrijvigheid en de skyline in Rotterdam. Rond vier uur 's middags kwam het aanlegsteiger in Lage Zwaluwe weer in zicht. Met heel veel dank aan de organisatoren van deze vaartocht en het personeel van de Z8 kan iedereen terugkijken op een mooie dag ter gelegenheid van ons 60-jarig bestaan.

In gesprek met... ons jongste lid Teun van Huffelen

Door Joop van de Sande

Teun ligt met zijn Doerak, die hij fanatiek aan het opknappen is, aan het D steiger 05. Het varen is hem met de paplepel ingegoten. Als peuter ging hij al met zijn ouders mee het water op. De ouders van Teun, die al jaren lid zijn van WSV Geertruidenberg, varen een open zeilboot type 'Randmeer' en ook zij liggen bij ons in de haven. Teun vertelt: "Op 12 jarige leeftijd kocht ik mijn eerste motorboot, een WATO 300. Na twee jaar maakte deze plaats voor een schippersvlet van 4 meter. Toen ik 16 was heb ik de Doerak gekocht, waar ik nu mee vaar. Die boot ben ik nu zelf aan het opknappen. Ik heb een vaarcursus gevolgd bij Aart Verschoor en ben nu ook in het bezit van mijn vaarbewijs". Teun is handig. Dat kun je aan alles zien. De boot wordt opnieuw betimmerd. Er is een andere motor geplaatst. Het schip staat, zoals je dat zegt, strak in de lak. Teun volgt een hoveniersopleiding. Hij houdt van het grote werk. Voor straatwerk en het aanleggen van sportvelden kun je hem bellen. Jammer genoeg heeft hij, ruim een jaar geleden, door

een verkeersongeval knieletsel opgelopen en dat belemmert hem nog wel in zijn dagelijkse doen.

Als ik hem vraag wat hij leuk vindt aan varen vertelt hij verder: "Ik houd van de vrijheid; lekker de Biesbosch in met je vriendenclub. Jammer genoeg varen er wel erg veel huurbootjes. Dat zou wel minder mogen worden. Ik ga ook regelmatig met de Doerakclub op pad en vanaf 23 juni ga ik met de Doerak naar België".

Teun geeft aan dat het in de haven van WSV Geertruidenberg goed toeven is. Zijn ouders, twee neven en 2 ooms en tantes liggen ook met hun boten in de haven. Teun is met een aantal jonge leden op de haven lid van een hechte vriendenclub. Vaak brengen zij gezellig samen hun vrije tijd door en staan zij klaar voor elkaar, als dat nodig is. De keuze voor deze haven was voor hem niet moeilijk. Teun geeft letterlijk aan: "Het is een schappelijke haven, veel mensen staan voor elkaar klaar en er is een open contact onderling. Ik lig hier met heel veel plezier".

In gesprek met... het oudste lid van onze vereniging

"Maandagmorgen 10 uur, koffietijd... dan ben je welkom!" reageerde Toos Weeterings op mijn vraag of ik langs mocht komen voor een interview met het oudste lid (in jaren) van onze watersportvereniging. Als Frits begint te vertellen verwoordt hij een mooi stukje Bergsche en Veerse geschiedenis. Hij woonde nog thuis in de Karthuizerstraat in Raamsdonksveer toen op 1 februari 1953 het Heereplein in Raamsdonksveer was ondergelopen. Frits merkte op dat de waterstand op tijd van laagwater te hoog bleef en alarmeerde politie en rijkswaterstaat. De watersnoodramp was in die nacht een feit. Frits vertelt verder: "Ons bedrijf was gevestigd aan de Dongekade. Wij bouwden motoren in in Kempenaars (een bepaald type vrachtschip). Die schepen werden vroeger nog getrokken door paarden. Bij de kostenberekening voor inbouw van een vaak langzaam-draaiende motor, die toen toch vaak 10 tot 15 ton woog, werd vaak het trekpaard (wat de schipper voor inbouw van een motor gebruikte) ingeruild. Zo kwam het voor dat je als inbouwer van motoren nog op de paardenmarkt in Den Bosch terecht kwam". Frits was samen met zijn broer Kobus vaak aan 2-3 schepen tegelijk bezig.

2024 na het vieren van het 60 jarig bestaan is opgeheven. Toos, de vrouw van Frits, liet mij met trots een certificaat zien dat zij hebben ontvangen naar aanleiding van hun 60 jarig lidmaatschap.

De gemeente vroeg destijds ook aan Frits of hij zijn bedrijf wilde verhuizen om de Dongekade vrij te maken voor de bebouwing, die daar nu is gerealiseerd. Dank zij een actie van toenmalig burgemeester Romme, die met een lege hand naar Den Bosch vertrok en terugkwam met een vergunning voor verhuizing van zijn bedrijf naar een locatie naast werf Nederloff, kon Frits zijn werk verder uit blijven uitvoeren op de nieuwe locatie. Op mijn vraag wat je moet doen om de gezegende leeftijd van 94 jaar te behalen reageert zijn vrouw Toos meteen: "Altijd bezig blijven, met plezier je werk blijven doen". Dat is dan ook gelukt, want nadat Frits zijn bedrijf

had verkocht is hij tot zijn 90e levensjaar als ZZP aan het werk gebleven. Met veel liefde en passie praat hij over zijn vak.

Al die jaren hebben ze ook nog veel plezier beleefd aan mooie vaartochten op het water. Ook nu gaan ze nog graag het water op. Vaak met wat hulp van familieleden, want Frits en Toos geven terecht aan dat een ongelukske in een klein hoekje zit. De hobby van het varen is overgegaan van ouders op dochter, want ook Margret ligt met haar boot aan het F steiger in onze haven. Frits blijft betrokken bij het wel en wee van onze vereniging

en laat een indrukwekkende stapel aan bewaarde havenkranten zien. Ze zijn allemaal bewaard. Frits heeft echter ook nog wel een adviesje: "Het zou fijn zijn als de lift zo wordt aangepast dat deze goed aansluit op de pad. Op dit moment is van de lift afstappen een probleem en moet je uitkijken dat je niet in het water valt. Dan zullen nog meer mensen veilig gebruik gaan maken van de lift". Natuurlijk hopen Frits en Toos nog jaren te genieten van hun boot in dat oude, vertrouwde hoekje in de haven. Ik wens ze dat van harte toe.

De geschiedenis van de watersport in Geertruidenberg in het algemeen en van WSV Geertruidenberg in het bijzonder

Door Jan Hoek

Tijdens een bijeenkomst van de Oudheidkundige Kring 'Geertruydenberghe' (OKG) werd ik aangesproken door Jos Krols, lid van Watersportvereniging Geertruidenberg. Hij had in De Langstraat gezien dat ik een rubriek schrijf over de geschiedenis van onze gemeente. Of ik, in het kader van het 60-jarig bestaan, een artikel zou willen schrijven voor De Havenkrant, een uitgave van de jubilerende vereniging. In de jaren 70 werkte ik op de afdeling inkoop bij Taselaar in Zwijndrecht, een groothandel in watersport- en scheepvaartartikelen, later overgenomen door Lankhorst uit Sneek. Er zijn ongetwijfeld leden die producten met de naam Talamex voor hun boot hebben aangeschaft. Misschien heb ik de bij u aan boord aanwezige materialen in het verleden wel ingekocht voor Taselaar of hebben we elkaar ontmoet op de stand van mijn toenmalige werkgever tijdens de jaarlijkse Hiswa in de Amsterdamse RAI. Ondanks die werkgever heb ik nooit een boot en zelfs geen surfplank aangeschaft, hoewel Taselaar toen importeur was van het inmiddels van de markt verdwenen surfmerk HiFly. De vrije tijd op het water doorbrengen was niet aan mij besteed. Ik ben in mijn tijd als inkoper regelmatig uitgenodigd om mee te varen op de meest fraaie zeiljachten en motorboten, maar de sfeervolle en gezellige na-borrel in de jachthaven vond ik telkens weer het meest geslaagde onderdeel van de dag. Pelgrimstochten naar Santiago de Compostella en Rome passen mij én mijn echtgenote Joke beter als vrijetijdsbesteding. Niettemin wist Jos Krols mij met overtuiging en enthousiasme over te halen een verhaal te schrijven over 'zijn' watersportvereniging. Dat heb ik toegezegd met de gedachte: 'Ik ben immers ook nooit aan boord geweest op een van de schepen van de Watergeuzen of van Viceadmiraal Zoutman, heb niet gevochten tijdens de 80-jarige oorlog en nooit gesproken met Prins Maurits; maar daar schrijf ik wel over.' Ik zit in de redactiecommissie van de OKG, samen met onder andere Piet Martens. Die heeft als lid van de watersportvereniging een prachtig boekje geschreven over het 50 jaar bestaan van de nu weer jubilerende watersportvereniging, en dat maakt mijn toezegging een stuk makkelijker. De door Piet Martens geschreven geschiedenis over de eerste 50 jaar is de afgelopen tien jaar immers niet veranderd. Voor dit artikel maak ik dan ook, met zijn toestemming, graag gebruik van de door Piet Martens opgeschreven bijzonderheden, opmerkelijke gebeurtenissen en de hoogte- en dieptepunten. Naast een stuk geschiedschrijving van de jubilerende watersportvereniging Geertruidenberg ga ik ook kort in op de geschiedenis van de watersport in ons land en de Biesbosch-Stertochten.

Er is maar liefst 4.500 km vaarweg voor watersporters in ons land. Dat betekent dat we de grootste watersportdichtheid hebben van de hele wereld. Watersport of pleziervaart ontstond aan het begin van de 17e eeuw. Nederland was in die tijd een echt scheepsbouw- en scheepvaartland. De boten/schepen die werden gebouwd, waren bedoeld voor transport. Aan de Timmersteekade in Geertruidenberg liggen nog een aantal van die historische bedrijfsvaartuigen. Op een gegeven moment gingen de werven ook andere houten boten bouwen. Amsterdamse kooplieden kochten zo'n 'speeljacht' voor hun plezier en lieten zich daarop bewonderen op het IJ en de Amstel. In 1622 werd in Amsterdam de eerste jachthaven ter wereld aangelegd voor deze pleziervaartuigen. Pas in de 19e eeuw werd watersport voor meer mensen mogelijk en er ontstonden er langzamerhand steeds meer watersportverenigingen. Na de Tweede Wereldoorlog kwam de pleziervaart pas goed op gang. In de jaren vijftig ging de overheid steeds meer de mogelijkheden van vrijetijdsbesteding stimuleren: in de natuur, dicht bij huis en toegankelijk voor iedereen. De watersport had dat allemaal en werd daardoor heel populair. Het was ook in een periode dat in heel Europa sprake was van een toenemende welvaart. Steeds meer mensen konden zich een auto en/of (zeil)boot permitteren en trokken er in de weekends op uit. In waterrijke gebieden verschenen steeds meer boten op het water. Ook vóór 1964, het oprichtingsjaar van WSV Geertruidenberg, waren er al jachthaventjes. Op de plek waar nu de buitensteiger ligt, waren bijvoorbeeld jachten afgemeerd. Wellicht daaronder vaartuigen die vroeger deelnamen aan de Biesbosch-Stertochten.

Biesbosch-Stertochten

Op 29 mei 1948 vindt in café W. van den Heijkant een bestuursvergadering plaats van de R.K. Middenstandsbond van Geertruidenberg. In hun eigen notulen spreken ze overigens over 'Middenstandsvereniging'. Ene L. Rutges geeft een uiteenzetting van de plannen voor het houden van een Biesbosch-Stertocht. De heer Baars is bereid om zijn bioscoopzaal voor een hele week te verhuren voor een bedrag van 700 gulden. Over het huren van het café van buurman R. Staal moet nog worden onderhandeld. De heren S. Meijers en H. Verschuren verlaten daarvoor de vergadering om met de kastelein te onderhandelen. Al snel zijn ze terug en voor een bedrag van 265 gulden kunnen

ze een week gebruik maken van het café. Intussen is VVV-voorzitter A. Renniers op de vergadering verschenen en hij gaat akkoord met alle plannen van de Middenstandsvereniging. De VVV had echter al een afspraak met een caféhouder in Raamsdonksveer. Renniers zegt staande de vergadering toe die afspraak af te zeggen. De organisatie blijft tot grote opluchting van de aanwezigen in de vestingstad. Een maand later wordt er in hetzelfde café weer vergaderd. De voorzitter van de Middenstandsvereniging zegt dat de gehouden Biesbosch-Stertocht, behoudens het financiële aspect, als geslaagd beschouwd mag worden. De deelnemers hebben veel inkopen gedaan bij de plaatselijke winkeliers, en, zoals wordt gesteld, 'we hebben de Stertocht behouden voor Geertruidenberg'. De organisatie van de stertocht zelf had de Middenstandsvereniging in handen gelegd van Watersportvereniging 'De Amer'. Er werden in totaal elf Biesbosch-Stertochten gehouden, de laatste keer in 1957. Ter gelegenheid van 'Geertruidenberg 750 jaar Stad' vindt op 18 augustus 1963 voor de 12e keer de Biesbosch Stertocht plaats. Er werd gevaren in vier Klassen: A-Kajuitzeiljachten, B-Open zeiljachten, C-Motorjachten en D-Kano's en Werries. Laatstgenoemde naam blijkt een traditionele houten roeiboort te zijn, die wordt gebruikt voor het skiffen (sport-roeien). De tegenwoordige wedstrijds-kiff is van volledig kunststof, meestal een combinatie van kevlar en koolstofvezel. In zo'n boot won Karolien Florijn tijdens de afgelopen Olympische Spelen in Parijs een

gouden plak. Ik heb eens rondgekeken in de haven van W.S.V. Geertruidenberg, maar zag daar geen werrie of skiff liggen, vandaar de wat uitgebreidere uitleg. In De Langstraat voorafgaande aan de jubileumfestiviteiten in 1957 staat te lezen: '(...) Tot dusverre hebben zich reeds 50 grote motorjachten ingeschreven en 50 zeiljachten. Het aantal deelnemende kleine vaartuigen is bij benadering nog niet in te schatten.' In een artikel met als kop 'Belooftevolle renaissance van Biesboschsterri' in dagblad De Stem van 19 augustus 1963 wordt duidelijk dat watersportvereniging 'De Amer', dapper aangespoord door het stichtingsbestuur van '750 jaar stad', opnieuw de schouders onder de organisatie had gezet. Er zouden uiteindelijk zo'n 150 boten deelnemen, die werden afgemeerd aan de voor de Biesbosch-Stertocht speciaal door de Pontonniers (2e Regiment Genietroepen) aangelegde pontons aan de Dongekade. De start vond plaats om 's morgens half elf. In het programmaboekje staat te lezen: '(...) Het ogenblik van starten wordt per luidspreker bekend gemaakt door het schip met gele vlag en opschrift 'STARTSCHIP'. Men vaart stroomafwaarts Donge en Amer af, richting Moerdijk. In het Gat van de Visschen, waar een controle-schip met luidsprekerinstallatie rondvaart, gaat u ten anker in de nabijheid van één onzer Amerschepen, kenbaar aan de grote Amervlag in top. Volgens het verslag in De Stem duurde dat voor anker gaan door het getijdeverschil dik anderhalf uur en namen heel veel opvarenden gebruik van de pauze om een frisse duik in het Biesboschwatert te nemen. De drumband en de harmonie Apollo trokken 's avonds naar de Markt voor de prijsuitreiking. De enige deelnemer uit de huidige gemeente Geertruidenberg die in de prijzen viel was W. Tak uit Raamsdonksveer in de Klasse A kajuitjachten. Burgemeester J. (Jules) Faure hoopte van harte op een jaarlijks terugkerende Biesbosch-Sterrit, aangezien de 12e editie een watersportgebeuren zonder weerga voor het zuiden was. Het zou er niet meer van komen. Wellicht een sportieve uitdaging voor W.S.V. Geertruidenberg.

Oprichting 30 november 1964

In verband met de sterke groei van de waterrecreatie vindt het college van B&W van de toenmalige gemeente Geertruidenberg in 1964 dat er op de plaats van de ‘oude haven’ een nieuwe en (voor die tijd) moderne jachthaven moest komen. Het mes snijdt daarbij aan twee kanten: voorzien aan de behoefte van ligplaatsen en een prima lokmiddel om toeristen naar de vestingstad te trekken. Het was met name gemeentese-cretaris Nico Molhoek, als eigenaar van een motorbootje, die zich uitermate inspande. Hij zou later burgemeester van Zundert worden. De gemeente Geertruidenberg zelf nam het initiatief voor de bouw van hoge en vaste steigers met een ijzeren trapje om de schepen te kunnen bereiken. Er was in die tijd immers nog een soms metershoog getijdeverschil. Al vanaf het voorjaar 1964 was de latere voorzitter van W.S.V. Geertruidenberg Piet Willemsen nauw betrokken bij het project. De gemeente wilde wel graag een nieuwe jachthaven voor pleziervaartuigen, maar had duidelijk geen zin om zelf het verhuren van de ligplaatsen op zich te nemen. Daarvoor werd ir. Willemsen uit Oosterhout benaderd. Met een aantal belangstellenden vond in mei 1964 een vergadering plaats in het stadhuis in Geertruidenberg. Er werd een commissie in het leven geroepen die de oprichting van een watersportvereniging mocht voorbereiden. Op verzoek van burgemeester Faure en secretaris Molhoek werd uitdrukkelijk gevraagd organische chemicus Dr. Ir. P.H. Hermans uit Breda te benaderen. Met succes, want hij zou tijdens de oprichtingsvergadering die plaatsvond op 30 november 1964 in Hotel Jansen in Geertruidenberg, worden gekozen als eerste voorzitter. Vicevoorzitter werd P.J.W. van Moll, secretaris Piet Willemsen, G. (Broer) van Alphen penningmeester en Michel Sandbergen havencommissaris.

Admiraal Zoutman of Biesbosch-Delta
Op 9 april 1965 werd de eerste Algemene Ledenvergadering gehouden. Op die vergadering ging het vooral over de naam van de watersportvereniging. Het bestuur stelde voor J.A. Zoutman of Admiraal Zoutman. Deze viceadmiraal van Holland staat bekend als de held van de Slag bij de Doggersbank tijdens de Vierde Engelse Oorlog in 1781. Beide partijen eisten de overwinning op, maar eigenlijk was het, simpel gezegd, een gelijkspelletje. Hij was getrouwd met een dochter van de rentmeester van de Nassause Domeinen in Geertruidenberg en ligt begraven in de Geertruidskerk. Een meerderheid van de leden was niet bepaald enthousiast en dat gold ook voor de door een van de leden voorgestelde naam ‘Biesbosch-Delta’. Uiteindelijk werd door de aanwezigen gekozen voor de naam ‘Watersportvereniging Geertruidenberg’. Het eerste ledenbestand maakt duidelijk dat de vereniging een sterk bovenlokaal karakter had. Broer van Alphen en Michel Sandbergen waren de enige Bergenaren in het bestuur. Van de meer dan vijftig aspirant-leden die zich in 1964 hadden aangemeld, kwamen er slechts iets meer dan tien uit Geertruidenberg of Raamsdonksveer. In het plaatselijke weekblad De Langstraat verscheen er een open brief en een aan het college van B&W en de raad geschreven brief waarin het belang van een watersportvereniging in Geertruidenberg aan

de kaak werd gesteld. Het bestuur van de watersportvereniging verdedigde zich door te stellen dat er een ‘positieve propaganda’ van de vereniging uitging, iets wat toch voor de stad belangrijk is. Er waren het eerste jaar 461 bezoekende boten geweest en, nog steeds volgens het bestuur, hadden ruim 2000 opvarenden inkopen in Geertruidenberg gedaan. De gasten waren zeer enthousiast over de accommodatie en het bestuur had goede verwachtingen voor de toekomst. Het is zeker niet ondenkbaar dat de protesten er debet aan zijn dat buurman WSV De Donge in 1967 vergunning kreeg om in zelfwerkzaamheid een haven te graven met ligplaatsen voor de ‘gewone man’, waarmee vooral de gewone inwoners van Geertruidenberg werden bedoeld. In het begin beschikte die vereniging over zo’n 65 ligplaatsen in het ‘kommetje’, inmiddels uitgebreid tot 100 ligplaatsen door uit te breiden met buitensteigers op de Donge.

Huisarts en politicus Blondeel

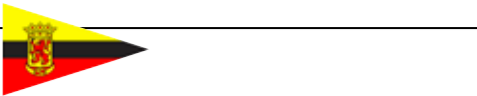
De vaste steigers waren eigendom van de gemeente, die ze verhuurde aan WSV Geertruidenberg. Als de vereniging zelf onderhoudswerkzaamheden uitvoerde, werden de gemaakte kosten gedeclareerd bij de gemeente. Vanaf eind 1966 waren er klachten dat de haveningang te ondiep werd en dat er gebaggerd moest worden. Pas na een pittige brief en dito gesprekken met het college kwam er langzaam schot in de zaak; pas in 1968 werd er gebaggerd. Jaren later ontstonden er serieuze problemen met de rottende houten palen aan steigers en boxen. In 1972 werd het zelfs te gevaarlijk op de steigers te lopen. Gemeente en de watersportvereniging hadden geen geld om de zaak te herstellen. De toekomst van de vereniging kwam serieus in gevaar toen de gemeente weigerde om de steigers in die ‘rottende’ staat weer te verhuren. De leden kregen het verzoek een lening aan de watersportvereniging te verstrekken en na de nodige bestuurlijke problemen kon de reconstructie van de haven worden uitgevoerd. Er kwamen drijvende steigers, die voor een aanzienlijk deel in eigen beheer werden gemaakt. Het waren zware, dichtgelast stalen pijpen, die een stabiel loopplatform garandeerden. Nadat de nieuwe drijvende steigers klaar waren, trad een periode van betrekkelijke bestuurlijke rust in. Wat prima bij een vestingstad past, is dat de rust vaak van maar korte duur is. De Bergenaren zijn trots op hun stad en vonden de kleine en weliswaar zeer knusse haven maar niets; talloze inwoners vonden dan ook dat een mooiere, grotere en vooral representatievere haven beter paste

onder voorwaarde dat illegale en half-legale liggers in De Biesbosch en op de Donge gesaneerd konden worden. Al in 1984 had de gemeente een definitief besluit genomen om te komen tot uitbreiding van de jachthaven. Er kwam een gemeentelijk Commissie Jachthavenaccommodatie, waar ook bestuurslid Kees Nollen deel van uitmaakte.

Bestuurslid Henny van den Hout
In het door Piet Martens geschreven boekje ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum lees ik dat bestuurslid Henny van den Hout de voorlopige exploitatie- en inrichtingsbegroting heeft gemaakt. Hij kwam uit op een bedrag van ongeveer een miljoen gulden, wat later aardig bleek te kloppen. Van het bestuur begreep ik dat de oud-directeur/eigenaar van Vaessen Bouw ook betrokken is bij de aanstaande renovatie van de haven. Voor mij een mooie aanleiding voor een interview met een man die zo’n 53 jaar geleden lid werd van WSV Geertruidenberg en maar liefst 24 jaar bestuurslid was. In het verhaal van de bedenker van de huidige haven gaat hij nog even terug in de tijd en een beetje richting toekomst. Een monoloog van een man die het gevoel van water en vrijheid niet kan missen en voor hem ver boven land, bossen en bergen gaat. “Ik werd lid van de vereniging toen er nog sprake was van eb en vloed in de haven. Dat was in feite een bak met water en een groen talud. Via een moeilijk te belopen vaste houten steiger en een laddertje bij iedere boot, was het werkelijk niet makkelijk om de boot te bereiken of te verlaten. Na zo’n twee jaar te hebben afgezien is de haven enigszins aangepast aan de vaste waterstand; met drijvende steigers en stalen aanmeerpalen. De drijvende steiger, bestaande uit buizen, zijn in werkzaamheid door de leden samengesteld op de wal. Zo’n 20 jaar later is de nu aanwezige damwand aangebracht met door professionals aangelegd straatwerk onder aan de taluds etc. Deze toen uitgevoerde verbetering en renovatie is door onze vereniging uitgevoerd én betaald; de kosten waren 30 procent van de prijs welke de gemeente Geertruidenberg dacht nodig te hebben. Alle bijkomende en aanvullende werkzaamheden inclusief toiletgebouwtje, wat niets mocht kosten, zijn toch allemaal gerealiseerd uit eigen middelen. Nu staan we aan de vooravond van de derde renovatie van de haven. Ik ben het bestuur erkentelijk dat zij na al die jaren mij toch weer hebben benaderd om de ontwerpfase en bijbehorende kostenramingen te doen. Ik heb

Recreatieschap Nationaal Park De Biesbosch

In 1964 had het initiatief voor de haven bij de gemeente gelegen en in 1987 was dat weer het geval. De noodzaak voor een nieuwe haven bleef de gemoederen in de jaren 70 en 80 bezighouden. Veel leden van W.S.V. Geertruidenberg vonden een vergroting van de haven niet echt noodzakelijk, dit in tegenstelling tot de gemeente die, zo staat te lezen in ambtelijke stukken, ‘al ruim zestien jaar’ bezig is met de vergroting van de haven. Wat de ontwikkelingen vooral blokkeerde was het feit dat het Recreatieschap Nationaal Park De Biesbosch een moratorium, simpel gezegd een algemeen uitstel of en tijdelijk opschorting, had ingesteld op nieuwe ligplaatsen in en rondom de Biesbosch. Tijden en meningen veranderen en uiteindelijk bood het gewijzigde beleid van het recreatieschap een opening. Uitbreiding werd weer toegestaan

een financieel haalbaar plan met behoud van kwaliteit op papier gezet dat door de Algemene Ledenvergadering is goedgekeurd. Ook het Waterschap is akkoord gegaan met het plan. De begeleiding van de realisatie en kostenbeheersing tijdens de uitvoering zal door andere deskundige leden van onze vereniging worden gedaan.” “Ik ben 24 jaar met veel plezier en met fijne collega’s bestuurslid geweest en heb genoten van mijn tijd als technisch havencommissaris. Het huidige bestuur heeft onder voorzitterschap van Wil Landa de haven geweldig onderhouden en de vereniging financieel sterk gemaakt. Dat de haven er altijd netjes heeft bijgelegen was heel lang te danken aan havenmeester Piet Arendse, een goed mens, vriendelijke, bescheiden en een harde werker. Zij allen hebben een dikke pluim dan ook meer dan verdiend. Mijn eerste bootje was een metalen Polaris met een Max Culox buitenboordmotor. Die werd ingeruild voor een polyester Albin, die op zijn beurt werd vervangen door een stalen zeilboot met kimkielen. Daarna volgde een Covic Watson zeilboot waarop ik zo’n 20 jaar lang met veel plezier heb gevaren. Na een tijd geen boot meer te hebben gehad en ik mijn vrije tijd doorbracht in een Camper, ben ik sinds twee jaar weer eigenaar van een sloep en ben daardoor weer een actief lid van de vereniging geworden. In vroeger jaren waren de jaarlijks terugkerende uitjes met alle leden absolute hoogtepunten. Spelletjes doen, feesten en overnachten in een boerenschuur op De Lepelaar in de Biesbosch. Met ’s ochtends wandelingen onder leiding van ons lid én gids Jos van Velthoven, die alles wist van de vogels en planten in het gebied. Ik hoop en verwacht dat de aanstaande renovatie van onze haven geruisloos en voorspoedig gaat verlopen en hoop dat het resultaat uiteindelijk mag zijn van wat wij ervan verwachten.”

Een nieuwe haven
In januari 1987 vond op het stadhuis een bespreking plaats tussen afgevaardigden van WSV Geertruidenberg, een afgevaardigde van het Koninklijk Nederlands Watersportverbond (KNWV) en het college van B&W van de gemeente Geertruidenberg. De vertegenwoordiger van de KNWV stelde dat B&W en het Recreatieschap Nationaal Park De Biesbosch niet van de vereniging konden verlangen dat die haar autonome bevoegdheid met betrekking tot het toewijzen van ligplaatsen zou opgeven. Er werd bedongen dat inwoners van Geertruidenberg bij de toewijzing van ligplaatsen voorrang zouden krijgen. Als een plaats vrijkwam, en het recreatieschap niet binnen drie maanden iemand had aangewezen, dan mocht de vereniging die plaats toewijzen. In november 1987 werd het besluit door Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant goedgekeurd. De verbouwing kon beginnen. De voorbereidende werkzaamheden waren inmiddels begonnen. Het wilgenbos was gerooid, het hout voor de damwand was besteld en geleverd en de aannemer (H2O bouwkundig reparatiebedrijf Dordrecht B.V.) begon met het graven van sleuven op de plaats waar de damwand moest komen. Zeer vervelend was het dat het die winter heel veel regende. Het was erg nat in haven, maar dat is bij elke haven het geval, zelfs bij droog en zonnig weer. Later ontstond er tijdens het werk schade

aan de damwand in aanbouw, ontstaan door extreem hoge waterstanden op de rivier. Naast de vervelende natuurverschijnselen werden er meermaals vraagtekens gezet bij de door de aannemer geleverde kwaliteit en de deskundigheid van het personeel van directeur J.A. van den Ende. Bij de realisatie van het project kwam natuurlijk veel meer kijken dan alleen het slaan van een damwand en het uitdiepen van de nieuwe haven. Er moesten steigers komen, meerpalen worden geslagen, bestraat worden en een parkeerterrein aangelegd, een hek komen, een nieuw toiletgebouw worden gerealiseerd en waterleidingen en elektriciteitsvoorzieningen aangelegd. Voor het bestuur en alle betrokkenen was het zonder twijfel een van de meest hectische winters in de geschiedenis van de 60-jarige watersportvereniging. De afgesproken tijd van oplevering werd net gehaald: een van de laatste dagen van april. Op maandag 2 mei 1988 ging de haven open en konden de eerste boten naar binnen. De feestelijk opening vond plaats op 10 september 1988. Toenmalig burgemeester Kees Leijten, met aan boord voorzitter Ad van Onzenoort en hun beider echtgenotes, voer in een jacht richting haven. Bij de entree knipte de burgemeester een daar gespannen lint door, waarmee de officiële opening een feit was. Harmonie Apollo zorgde voor de muzikale omlijsting.

De havenmeesters

Helaas is de Bergse muziekvereniging Apollo (na 184 jaar!) op 1 maart van dit jaar definitief gestopt. Wat niet stopte is het aantal boten dat de haven van de Bergse watersportvereniging jaarlijks aandoet. In 1996 mocht havenmeester Henk Leenstra, altijd gekleed in een wit gestreken overhemd met nautische tekens op de epauletten, het duizendste schip dat in dat seizoen de haven aandeed, verwelkomen. Het was het jacht ‘Lakedream’ van het echtpaar Gaasenbeek uit Stad aan ’t Haringvliet. De chique kleding van havenmeester Leenstra was wel even wennen voor de meeste leden, want zijn voorganger Piet Arendse, die dat werk sinds 1968 deed, liep altijd in een overall, trui of stofjas rond. Arendse was nagenoeg altijd op de haven aanwezig; was hij er niet, dan was Piet vissen en dat laatste deed hij meestal ’s nachts. Zijn werkplaats had Piet op de plek waar nu de kantine en het havenkantoor staan. Daar kon je bij hem terecht voor allerlei klussen aan de boot of winterbok, de laatste jaren bijgestaan door zijn maatje Toontje Timmermans. Om gezondheidsredenen moest Piet, tot verdriet van velen, in 1994 stoppen met zijn werk als havenmeester. De eerste havenmeester was overigens

frans van Dongen. Die kon niet met iedereen even goed opschieten, wellicht de reden dat hij al vrij snel de pijp aan Maarten gaf. Piet Arendse verkocht zijn ark aan de watersportvereniging en vertrok uit de haven naar een huis aan de wal. Hij werd opgevolgd door de eerdergenoemde Henk Leenstra. Zijn kleding was al een cultuurschok, ook zijn manier van werken was totaal anders. Waar Piet een echter doener was, kon je Leenstra en zijn echtgenote Wil voor een praatje en een biertje. Voor klussen hoefde je niet bij hem aan te komen. Na een paar jaar werd duidelijk dat het niet echt boterde tussen Leenstra en het bestuur. Diverse leden waren wel van hem gecharmeerd en er ontstond een strijd tussen bestuur en een soort ‘rebellclub’. Tijdens de ALV dreigde het bestuur zelfs op te stappen als de vergadering zou kiezen voor het aanbliven van echtpaar Leenstra. Zo ver kwam het niet en dus kon de havenmeester in mei 1997 zijn biezen pakken. Cor en Rita Geluk namen in oktober van dat jaar de taken voor vijftien jaar over. De wat oudere winterbergers missen tijdens de kraandagen nog steeds de zeer smakelijke eigengemaakte erwtensoep van Rita. In 2012 werden ze opgevolgd door Mieke van der Made en Evert Visser, die met dat werk al na een jaar stopten. Dat gold ook voor hun opvolgers Kees Godefroy en Ankie van Baal. Ze hadden totaal geen watersportachtergrond, maar wilden de uitdaging graag aan gaan. Het bleken echte landrotten te zijn en ook zij stopten na een jaar. Alle hoop was nu gevestigd op het echtpaar Jopie en Jan Maaskant die in 2014 werden aangenomen. Jan en Jopie waren jarenlang “het gezicht van de jachthaven” in de periode, dat ze niet alleen aandacht voor de leden en passanten in de jachthaven, maar ook voor de logerende camperaars. Dat gaf en geeft nog steeds veel bedrijvigheid bij de watersportvereniging.

Enkele jaren geleden hebben zij de werkzaamheden overgedragen aan Dave Prinsen met ondersteuning van zijn vrouw Mariëes. Doordat de havenmeesters-echtparen in de ark van de jachthaven wonen is er door dat extra toezicht een veilige jachthaven. Naast alle taken van de havenmeester, worden heel veel taken in de jachthaven uitgevoerd door gedreven vrijwilligers, zoals je verder in deze krant kunt lezen.

De voorzitters

De eerste voorzitter van de vereniging was, zoals reeds gemeld, Dr. Ir. P.H. Hermans uit Breda. Kort na het eerste seizoen volgde Piet Willemsen uit Oosterhout hem op. Die was penningmeester, een taak die toen werd overgenomen door Piet Moll. In 1969, drie jaar later, werd Willemsen opgevolgd door Ad van Onzenoort die na 27 jaar aftrad in 1996. Na hem kwam Gerard van Harten die in 2007 op zijn beurt werd opgevolgd door William van den Bos. Gerard had graag voorzitter gebleven, maar een ernstige ziekte verhinderde dat; enkele maanden na zijn aftreden overleed hij op 5 juli 2007. De zeer reislustige Van den Bos bleef zes jaar voorzitter; in de zomermaanden maakte hij lange boottochten en in de overige maanden trok hij erop uit met zijn Camper. Dat was niet meer te combineren met het voorzitterschap, waarna hij in het voorjaar van 2013 de voorzittershamer overdroeg aan Wil Landa. De in Bergen op Zoom geboren en tegenwoordig in Raamsdonksveer woonachtige Landa werd in 1988 lid van de WSV; al een jaar later maakte hij deel uit van het bestuur. Op zijn 14e zeilde hij op een 16 kwadraat boot van zijn oom. Samen met echtgenote Riek zeilde hij 25-jaar lang op wateren tot aan Griekenland. Toen Riek genoeg had van de hectiek van het zeilen, werd overgestapt op een motorjacht. De op 15 maart van dit jaar tot erlid benoemde voorzitter is nu de trotse eigenaar van de ‘Time Out’, een motorjacht model Pieterse 1050. “Een havenbestuurder van formaat”, noemt bestuurslid Ad van Kuijk hem. Zelf zegt hij daarover: “Kosten laag houden en inkomsten hoog, dan houd je wat over, zo hebben we als bestuur gereedeneerd en niet zonder succes.” Wil Landa is recent teruggetreden voorzitter. De vereniging beschikt volgens voorzitter Landa over uitstekende bestuurders, is financieel sterk en leden die niet te beroerd zijn om hun handen uit de mouwen te steken. Met andere woorden: de toekomst van Watersportvereniging Geertruidenberg ziet er goed uit.

Reisverslag Lia en Herman

Onderstaand reisverslag is eerder aangeleverd voor de havenkrant. Lia Toonenman heeft dit reisverslag voor deze jubileumkrant herschreven. Het is een mooi reisverslag van een reis, die ze met Herman van Seeters heeft gemaakt. We waarderen de inzet van Lia, omdat ze in de afgelopen periode veel zorg heeft verleend aan Herman. We wensen Herman veel beterschap.

Zomer 2012

We schrijven 23 juni 2012

Herman en ik zijn klaar om te vertrekken, alles is gepakt, op zijn plek gelegd, de proviand in de koelkast en een goed humeur. Na olie te hebben bijgevuld, schoonschip te hebben gemaakt en croissantsjes voor bij de koffie Toch nog wat vergeten! vertrekken we om 10.05u. Samen varen we met Cor Broeders de Donge af. Wij gaan richting Moerdijkbrug. Op het Hollandsdiep zit het oliefilter verstopt! Dat zou niet moeten kunnen want dat is vorige week vervangen, maar toch. Dus al schommelend op het Hollandsdiep een nieuwe erin gezet en naar Moerdijk gevaren om reserve filters te kopen je weet maar nooit! Na veel rondbellen niets gevonden hebben we het thuisfront moeten inschakelen om de reservefilters, die thuis lagen, te brengen. Na de koffie moeten we weg uit de haven want we dreigen opgesloten te worden door een binnenvaartschip, de haven is ook niet voor pleziervaart. De 1e sluis van deze reis is de Volkeraksluis, we liggen moederziel alleen in het sas. 16.05u varen we het Rijn-Scheldekanaal op, daar krijgen we een waarschuwing van een RWD schip dat we helemaal stuurboord moeten aanhouden,

want we zij 'gevaarlijk bezig' en hij kan het weten! Om 19.00u lopen we de haven van Tholen binnen, mooie haven, goede voorzieningen, leuk stadje. 's Nachts gaat heet gasalarm af, voor vandaag hebben we genoeg avonturen beleefd. Vaarwater: Amer, Hollandsdiep, Volkerak Rijnshelde-kanaal. Sluis: Volkerak.

24 juni

Tholen, na 8.00u vertrekken we, het tij op de Oosterschelde is gunstig. Het is regenachtig grijs weer, wel minder wind maar het zonnetje laat zich niet zien. De berg-sediepsuis. Windkracht 5/6 flinke kuilen in het water, de pannelade slingert eruit, de basilicumplant schuift van links naar rechts, de basaltblokken aan stuurboordkant zien er gevaarlijk uit van dichtbij, na een 'gevecht' tegen de elementen besluiten we om in de haven van Wemeldinge te overnachten, voordat we daar zijn trekt de wind flink aan, 6/7 beaufort, veel regen, spoelt het zout in ieder geval van het dek af. Hier is weinig te doen. De wind gaat 's avonds gelukkig liggen. Vaarwater: Rijn-Schelde kanaal, Oosterschelde. Sluis: Bergsediepsuis.

25 juni

Gelukkig mooi zonnig rustig weer, we gooien de 'trossen' los om 7.45u. Wat een verschil met gisteren, vannacht heeft het nog veel geregend! Sluis Hansweert, we schouten door met twee grote schepen. 8.40u. de Westerschelde op, we gaan direct stuurboord uit onder de walkant van Zuid-Beveland varen langs Hoedekenskerke met een vaartje van 14/15 km p/u met de ebstroom mee en de wind tegen. De Schelde is nogal onstuimig, we missen weer een paar tonnetjes maar steken toch over naar de Griete waar de kuilen in het water nog dieper zijn. Om 10.00u. liggen we dan toch voor de Oostsluis en schutten 10 minuten later door en varen de jachthaven binnen om 11.30u. We liggen heerlijk in het zonnetje aan de kaai Flip en Lilian komen straks langs en vanavond eten we bij hun. Vaarwater: Kanaal van Zuid-Beveland, Westerschelde, kanaal van Terneuzen naar Gent Sluis: Hansweert.

26 juni

Afscheidsfeest Nel.

27 juni

Bloemetje Lilian, bakker, slager. 12.00 uur vertrek uit Terneuzen. Grijs, vochtig weer, weinig wind 22 graden. Sluis Evergem. Het is druk met beroepsvaart we knopen aan een binnenvaartman vast omdat een ander plezierjacht nogal lag te stutelen bij het afmeren en wij snel uit de weg moesten voor een binnenschipper. Na de schutting aangelegd om een vignet te kopen 'Voor het Vlaams Gewest'. Het kanaal van Gent naar Oostende is een redelijk drukbevaren water. Halverwege passeren We de stuntelaar uit de Evergemse sluis. 17.45u. de temperatuur is 27 de onweerswolken stapelen zich op. We moeten nog een eindje voordat we de haven van Beernem bereiken en het kanaal is doodsaai! Haven Beernem ligt aan het kanaal er is een groot restaurant en er liggen veel speedbootjes aan de wal. Vaarwater: kanaal van Terneuzen naar Gent, kanaal van Oostende naar Gent, Sluis: Evergem.

Lees het integrale reisverslag in de Havenkrant.

Op weg naar Maastricht

Door Maurice Peters

Lisa en ik houden heel erg van de natuur, en van onze twee honden. Daar haal ik veel plezier uit. Het is voor mij echt ontspanning als die bestjes lekker zwemmen, wij samen barbecueën en daarbij een blikje bier drinken. Als ik een weekend met de boot ben weggevoerd, heb ik het gevoel even echt weg te zijn geweest. Het voelt dan bijna als een midweek vakantie. Varen is voor mij de perfecte ontspanning.

De meest bijzondere ervaring met varen vond plaats in juli 2021. De bedoeling was dat we naar Maastricht zouden varen. We zijn toen echter na drie dagen gestrand in Wessem, waar we aan een drijvende steiger lagen, met daarop gelukkig een toiletgebouw. De man van de haven zei: "Heb jij het nieuws niet gehoord, ik zou maar boodschappen gaan doen want jullie kunnen de komende week niet van je boot af".

We zagen het dorp en de campingplaatsen om ons heen in het water wegzakken. Door het stromende water waren die binnen no-time weg. Het water is daar toen acht tot tien meter gestegen. Lagen we daar aan het drijvende steiger te koekeloeren.

Gelukkig was de boot helemaal volgeladen met eten en drinken. De eerste dagen had je gewoon last van de herrie van het stromende water wat onder de boot heenging en het kolkende water om ons heen. Daar kwamen toen deuren, koelkasten en hele inboedels voorbij, die ik met een stok afduwde, heel bijzonder.

We mochten vertrekken toen de stroming van de Maas niet meer dan twintig kilometer per uur was. Na ruim een week mochten we terugvaren. Daarna was het via Zuid Willemsvaart recht naar huis. Je kon nergens anders aanmeren omdat het water te hoog stond. Maastricht hebben we nooit gehaald. We waren blij toen we de kerktoeren van Geertruidenberg weer vanuit de verte zagen.

Maurice Peters was in 2024 lid van het bestuur van WSV Geertruidenberg. Omdat hij heeft gemerkt dat zijn drukke baan niet te combineren was met het bestuurswerk trad hij datzelfde jaar terug als bestuurder.

Buurman en buurman

Joep en Ad, met elkaar in gesprek

Joep en Ad liggen met hun boten aan de buitensteiger van de haven van de WSV Geertruidenberg. Als ze elkaar als buurman treffen, wordt er vaak een praatje gemaakt. Joep is praktisch ingesteld en motorisch heel handig, Ad bezit deze eigenschap in mindere mate.

Ad: Ik heb de afgelopen jaren met het varen best spannende dingen beleefd. Ik ben voor de Moerdijkbrug, terwijl ik de mast van 'Lieve' neerhaalde, door golfslag overboord geslagen, maakte ooit met m'n boot water, redde met Astrid, met veel moeite, een jong hondje dat in het water terecht was gekomen en afgelopen september dansten de vlammen op mijn accu's. En jij?

Joep: Nee, dat heb ik allemaal niet meegemaakt. Ik herinner me nog wel ons eerste bootje, een Placom 2.20. We hadden daar een 5 pk motor in liggen, die veel te zwaar was voor dat bootje. Als we dan de Amer overstaken, leefde bij ons de vraag of we bij hoge golven de overkant zouden halen.

Ad: Jij hebt nu een mooie boot, je bent vaak op je boot bezig.

Joep: Ja, ik vind dat fijn maar ook het varen. Varen geeft me een vrij gevoel, de natuur en mijn boot bieden vrijheid en ruimte, dat vind ik lekker. Ik vaar alleen. Ik luister dan graag naar muziek via mijn speaker, leg dan mijn ene voet op het stuurwiel en mijn andere voet op de gashendel, dan heb ik de tijd van mijn leven. Raampje open, wat wind er doorheen. Je bent gewoon lekker weg en je kunt doen wat je wilt op je eigen manier. Als we een grote ronde varen, vaak met onze Rik, dan doen we de kreepjes in de Biesbosch aan en meren in een kreekje aan, er komen dan altijd wel anderen bij liggen. We maken soms een kampvuur, chillen wat en genieten dan van een lekker koud pilske. Als ik een drukke dag heb gehad, of op vrijdagmiddag wanneer de zon schijnt, vind ik het heerlijk om alleen op pad te gaan. Ik leg dan vaak mijn boot op een strandje in de Biesbosch, zet mijn stoel voor de punt van mijn boot en ga dan mensen kijken en genieten! En jij?

Ad: Ik vind het ook heerlijk om te varen, de Biesbosch aan te doen of om bijvoorbeeld naar steden als Den Bosch, Tilburg of Breda te varen. Astrid en ik houden van stadsvakanties. Tijdens het Jazzfestival, met Hemelvaart, varen we vaak naar Breda, bezoeken het festival of zitten in de kuip om te genieten van de sfeer, een glas gekoeld Lefle Blond of een goed glas wijn, dat vinden wij heerlijk. De laatste jaren heb ik minder gevaren omdat er steeds wat aan de hand was met mijn boot.

Joep: Je vaart niet vaak met je boot en als je vaart heb je pech. Alles waar je pech mee kunt hebben heb jij meegemaakt: de accu's die het lieten afweten, de motor die al jaren telkens te heet werd tijdens het varen, de schroefas... de vlammen die onlangs op je accu's stonden. Ik vind het toch knap dat je ondanks die pech altijd positief bent gebleven.

Ad: Ja, ik blijf er wel in geloven he!

Joep: Ja, je kunt na een derde keer ook zeggen 'ik verkoop de boot', maar dat is ook zonde.

Ad: Ja, maar ik heb wel altijd hulp nodig. Schuren, plamuren en verven kan ik goed, maar van een motor of elektra heb ik nagenoeg geen verstand. Jij snapt dat allemaal wel.

Joep: Als ik er niet uitkom, kan ik altijd een beroep doen op ons pa, die is echt heel technisch, of op onze Rik. Had je door die brand veel schade?

Ad: Ja, alles is vernieuwd. De motor was zwaar beschadigd. Er ligt nu een nieuwe Vetus-motor in, de accu's en de elek-

BUURMAN EN BUURMAN		
Joep Sol	naam	Ad van Kuyck
22 jaar oud	leeftijd	67 jaar oud
Geertruidenberg	woonplaats	Made
o.a. ouders	woont met	Astrid
is opgegroeid met varen	actief in de watersport	vaart sinds 1994
Kruiser 11.00 meter	boot-schip	Rietaak 11.30 meter
Watermaat	naam	Lieve
H07	ligplaats	H08

trische bedrading zijn vernieuwd. Ik heb de machinekamer schoongemaakt, geschuurd (ik bluste de boot tijdens de brand met poeder... pfff) en opnieuw geverfd. Mijn boot lag toen bij Marcel Zijlmans, daar heeft men mij heel erg goed geholpen. Nu lig ik weer in 'onze' haven aan de buitensteiger, een beetje uit beeld, dat bevalt me goed.

Joep: Ik lig ook graag aan de buitensteiger van de haven. Ik hoef van huis uit maar drie minuten te fietsen en ben er dan. Ik leg mijn spullen aan boord, vul mijn koelkast met eten en drinken, en kan gaan varen, dat is ideaal! Ik vind de sfeer in de haven trouwens prima. De laatste steigerborrel op zondag was kegezellig. Ik kwam daar al die

gasten (jonge leden) tegen, het was gezellig om daar dan ook de oudere leden te ontmoeten, die kunnen net zo lekker 'lullen' als wij. We komen zowat allemaal uit dezelfde buurt, delen dezelfde humor en dat is leuk. We waren toen weer hecht met elkaar. Wat vond jij van de steigerborrel?

Ad: Ik vond de borrel ook gezellig. Ik kwam er veel leden tegen die ik niet kende. Ik lig graag in 'Den Berg' en vind de sfeer in de haven prima. Ik hoop dat ik er met de nieuwe motor weer tegenaan kan, dat ik zonder pech en zorgeloos kan genieten van het varen, van gezelligheid, natuur en van...

Joep: Ik ook!

Op zoek naar Ed en Willem Bever

Woensdag 26 juni was het zover. Een groep van 22 leden van onze watersportvereniging stond klaar voor een bevertocht in de Brabantse Biesbosch. Jammer genoeg was een aantal mensen verhinderd door verkeerperikelen en werk. Mooi weer, weinig wind, een lekkere consumptie voorafgaand en voor wie wilde een bezoekje aan het Biesboschmuseum. Prima geregeld en prima verzorgd.

Rond half acht werd vertrokken voor een vaartocht die tot 11 uur 's avonds zou gaan duren. Resultaat van de zoektocht is toch een score van drie signaleerde bevers, waarbij de bever in het Buitenkooigat is benoemd tot het beste fotomodel van de avond. Mooi was het om te merken dat het gezelschap fluisterstil werd als de schipper het motorvermogen van zijn fluisterboot verlaagde. Het was sowieso heerlijk om in alle rust op een schitterende zomeravond drie uur lang op deze manier van de Biesbosch te genieten. Complimenten aan de organisatie. Degene die niet meegegaan zijn hebben echt iets gemist...

Over varen en de haven gesproken...

door de leden -tot 30 jaar- van de WSV Geertruidenberg

Door Ad van Kuijck

Interview leden WSV Geertruidenberg -tot 30 jaar-

ik lig graag in de haven

netheid haven - ons kent ons - iedereen zelfde hobby - iedereen helpt elkaar - **steigerborrel** - activiteiten jubileum groepsinterview - jonge havenmeesters - dicht bij

ik werk in de haven werkzaamheden verbinden - ik werk (het liefst) in de haven wanneer ik mijn deskundigheid kan inzetten

de lol van het varen vrijheid - beloning voor werk aan boot - **vriendschap** - unieke Biesbosch - je ziet alles - **liefde voor varen van thuis** - levert mooie verhalen op

ik vaar graag alleen - met partner vrienden/familie **meer graag aan bij groep**

ik meer graag aan in Biesbosch - kreekjes - **Kerksloot** - Aakvlaai Heusden - Zeeland, Overijssel, Maastricht - Den Bosch, België

wat in haven beter kan entreegeld voor jonge leden is te hoog - te weinig parkeerplekken - **juiste lid op de juiste werkplek** - voel me niet altijd gehoord - diepte buitenhaven

de toekomst van de watersport vervuiling vormt een bedreiging - vele huurbootjes belasten de Biesbosch - toename regelgeving is belastend - geluidsoverlast is hinderlijk

Op vrijdag 12 april 2024 namen leden, in de leeftijd tot 30 jaar, van de WSV Geertruidenberg in het havenkantoor deel aan een groepsinterview. Dit interview werd gehouden voor de jubileumkrant van de haven. Je treft het in deze krant aan in de vorm van uitspraken.

De WSV kent vijftien leden onder de dertig jaar oud. Veertien leden varen daadwerkelijk. Elf leden namen deel aan het

interview, dit waren Bram, Coen, Jos, Teun, Susanne, Tim, Maarten, Joep, Bas, Rik, en Lorenzo. Ook Marlies en Dave waren van de partij. Zij droegen zorg voor een goede ontvangst.

Van deze elf leden -tot 30 jaar- zijn van tien leden de ouders ook lid van de WSV. Zij varen van kindsbeen af en hebben de

liefde voor het varen met de paplepel ingegoten gekregen. Negen van de elf leden werken in de haven en kopen hun werkzaamheden niet af. Antwoorden op de vragen, zie schema hierboven, worden in uitspraken weergegeven. De lettergrootte van de uitspraak geeft aan hoe vaak de uitspraak door de leden werd ondersteund. Wanneer je vragen hebt over de uitspraken, kun je hen daarop bevragen.

Volkswijsheden en andere stekeligheden

Vallen de eikels voor Sint Michiel (29 september)

Dan snijdt de wind door lijf en ziel

Op een warme september

Volgt een natte oktober

Geeft Allerheiligen zonnenschijn

Dan zal het spoedig winter zijn

Witte Kerst

Groene Pasen

Zijn er eind december veel mollen

Laat de winter niet met zich sullen

Geeft januari een sneeuwtapijt

Dan zijn we gauw de winter kwijt

Schapenwolkjes aan de hemelbaan

Brengen wind en regen aan

Avondrood teder

Morgen mooi weder

Ochtdrood

Water in de sloot

Waarom een schip een 'zij' is:

- Ze oogstrelende vormen heeft van hek tot steven.
- Ze altijd is omgeven door een groep mannen.
- Haar uitrusting een vermogen kost en ze er het best uitziet in een nieuwe verflaag.
- Ze houdt van veel drukte om zich heen, waar het haar vaak lukt, er gauw op haar voordeligst uit te zien.
- Ze wil altijd de beste ligplaats.
- Bij vertrek weet ze altijd haar bestemming, doch door haar onstandvastige aard, verandert zij nogal eens van gedachten.
- Tenslotte heeft ze veel maniertjes en kunstjes, waarbij het slechts een capabele man gelukt, haar baas te blijven.

Passant buitensteiger wil water laden. Havenmeester rolt slang uit en zegt: Als je klaar bent, draai dan de kraan dicht." Passant: "Havenmeester, waar zit de kraan?" Antwoord: "Aan het andere eind van de slang".

De zee is een van de Toekomstige energiebronnen waar men mee bezig is. Het zou al heel wat zijn als we alle olie er uit konden

krijgen die we er in gemorst hebben.

Bij een verkeersongeluk in een kleine gemeente is een koets aangereden door een auto. De veldwachter geeft het zwaar-gewonde paard het genadeschot. Bent u misschien ook gewond? Vraagt hij aan de koetsier. Nee hoor; antwoord deze, ik heb me nog nooit zo goed gevoeld, en hinkelt pijnlijk weg.

Is 500 Euro een hoop geld pap? Dat hangt ervan af of je moeder ze uitgeeft of dat ik ze moet verdienen.

Mijn kleinzoon kijkt tegenwoordig net zo naar de meisjes als vroeger naar een schaal gebakjes.

Waarom krijg jij van die grijze haren mam? Omdat hij zo lastig bent is het antwoord; ooh zegt het kereltje, nou begrijp ik waarom oma helemaal wit is.

Iemand die geen fouten maakt, maakt meestal helemaal niets.

Door welke eigenschap blijft de kurk op de fles vroeg de natuurkunde leraar? Door zelfbeheersing riep een knaap.

Colofon Jubileum havenkrant

Redactieleden

- Mieke van der Made
- Joop van de Sande
- Jos Krols

Jubileum-redactieleden

- Floor de Jonge
- Ad van Kuijck

Gastschrijvers

- Jan Hoek, correspondent
- Lia Toorenman, lid van de WSV
- Mike Hofkens, wethouder recreatie

Foto's

- Foto voorpagina: 'Vlootschouw aan Neptunus en Bergenaren' (31-08-2014)
- Piet Martens
- Jos Krols
- Aart Verschoor
- Floor de Jonge
- Diverse leden

Ontwerp en vormgeving:

- Uitgeverij de Bode
- Aangeboden door ons lid Luuk Roozeboom

Contactgegevens

redactie@wsvgeertruidenberg.nl
www.wsvgeertruidenberg.nl